

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 59P/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218209180
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1218209180.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, A., zast.: ZMEKOVÁ & PARTNERS, Zámocká 18, Bratislava, a otca : J. T. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX/XX, A., zast.: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, takto

r o z h o d o l :

I. Maloletá R. C., nar. XX.XX.XXXX, sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

II. Obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Otec je povinný platiť výživné na maloletú R. C., nar. XX.X.XXXX v sume 300,-eur mesačne, splatné vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto rozhodnutia.

IV. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou R. C., nar. XX.X.XXXX, nasledovne:

- počas bežného roka každý páry kalendárny týždeň od piatka od 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 16.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 8.00 hod. do piatka do 16.00 hod. s výnimkou školských prázdnin a sviatkov

- počas zimných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR v nepárnom roku odo dňa predchádzajúceho prvému dňu školských prázdnin od 16.00 hod. do 30.12. do 16.00 hod. a v párnom roku od 30.12. od 16.00 hod. do prvého dňa vyučovania po zimných prázdninách do 8.00 hod.

- počas jarých prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR v párnom roku od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 16.00 hod. do prvého dňa vyučovania po jarých prázdninách do 8.00 hod.

- počas veľkonočných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR v nepárnom roku od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 16.00 hod. do prvého dňa vyučovania po veľkonočných prázdninách do 8.00 hod.

- počas letných prázdnin od 1.7. od 10.00 hod. do 16.7. do 18.00 hod. a od 1.8. od 10.00 hod. do 16.8. do 18.00 hod.

- počas jesenných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR v nepárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 16.00 hod. do prvého dňa vyučovania po jesenných prázdninách do 8.00 hod.

s tým, že otec si maloletú prevezme v určenom čase v školskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v školskom zariadení v mieste bydliska matky a maloletú odovzdá matke v určenom čase v školskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska matky.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť.

V. Vo zvyšku sa návrh matky zamieta.

VI. Návrh otca sa zamieta.

VII. Týmto rozhodnutím sa zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.3.2018, a to v časti zverenia maloletej otcovi a úpravy vyživovacej povinnosti matky k maloletej.

VIII. Týmto rozhodnutím sa zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 11P/170/2019-81 zo dňa 20.11.2019 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/20/2020-499 zo dňa 4.3.2020, a to vo výroku II. v časti nariadeného neodkladného opatrenia o úprave styku maloletej s matkou.

IX. Výroky rozsudku I., IV., VII. a VIII. sú vykonateľné doručením.

X. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom podaným na Okresný súd Bratislava II dňa 19.12.2018, v spojení s doplňujúcim podaním doručeným dňa 11.2.2018, sa matka domáhala zverenia maloletej R. C., nar. XX.X.XXXX, do svojej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otec bude zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 400 eur mesačne, resp. sumou, ktorá zodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam, majetkovým pomerom a tiež odôvodneným potrebám maloletej, primeraným jej veku. Styk otca s maloletou žiadala neupraviť.

2. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že v zmysle neodkladného opatrenia vydaného uznesením Okresného súdu Bratislava II bola maloletá R. zverená do výlučnej osobnej starostlivosti otca, bez akejkoľvek úpravy styku maloletej s matkou. Matka si bola vedomá nepriaznivej situácie v ich rodine, ktorá pramenila zo stupňujúcich sa konfliktov medzi rodičmi, pričom obaja tušili, že situácia vyústi do ich rozchodu. Matka však netušila, že otec bude situáciu riešiť podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, výmenou zámkov na byte, kde spoločne do 21.11.2018 bývali a úplnou separáciou maloletej od tohto dňa od matky otcom, ktorý matke neumožňuje žiaden kontakt s maloletou, matka ju nevidela a nemá o nej vôbec žiadne informácie, t.j. ani kde sa nachádza a ako sa jej darí. Matka sa na dcéru dopytovala aj telefonicky (aj sms-správmi), otec však nereagoval. Matka až po nahliadnutí do spisu 11P/160/2018 zistila, že otec sa na takéto vyššie popísané konanie dôsledne pripravoval a zabezpečoval si dôkazy a následne podal návrh obsahujúci nepravdivé tvrdenia. Ďalej matka poukázala na to, že neodkladné opatrenie o zverení maloletej otcovi bolo vydané výlučne na základe tvrdení otca, ktoré sa otec snažil osvedčiť predloženými dôkazmi (potvrdenia od lekárky, zo škôlky, nahrávky), ktoré sú však čisto účelové a v prípade nahrávok aj nezákonné (keďže matka otcovi nikdy nedala súhlas na nahrávanie jej prejavu a otec tak urobil bez jej vedomia a súhlasu) a vypracované výlučne na podnet otca s jediným cieľom - zdiskreditovať matku. Jeho tvrdenia uvedené v návrhu a ním predložené dôkazy matka popiera v plnom rozsahu. Rodičia sa poznali od marca 2014 a z ich vzťahu sa XX.X.XXXX narodila dcéra R.. Vzhľadom na to, že matka a otec bývali každý vo svojom byte (otec na ul. S. M. A. a matka na ul. K. M. A., bývali a žili spolu, striedali domácnosti), sa matka presťahovala do otcovho bytu, a to začiatkom r. XXXX, po tom, čo otehotnela. Hneď po tomto období sa správanie otca voči matke zmenilo. Otec sa začal k matke správať majetnícky, psychicky ju ničil, vyvolával neúnosné napätie a robil psychický tlak na matku. Všetko muselo byť len podľa jeho predstáv, akonáhle sa veci nediali tak, ako to mal naplánované otec, bol problém. Vzťah medzi matkou a otcom sa začal zhoršovať radikálne po narodení maloletej. Atmosféra v spoločnej domácnosti rodičov bola náročná. Otec sa k matke správal necitlivo, nadával jej, urážal ju, ponižoval, provokoval, manipuloval ju, negatívne ju hodnotil, stále ju usmerňoval, nebol ochotný ju rešpektovať ako partnerku, nepáčila sa mu zmena jej fyziognómie po pôrode, čo jej dával necitlivo a vulgárne najavo. Robil tak v prítomnosti maloletej a niekedy aj cudzích ľudí. V takomto psychickom nátlaku žila matka viac ako tri roky. Matka si konanie otca najprv nevedomovala a hľadala chybu v sebe. Keď však zistila, že príčina nie je v nej a začala otcovi oponovať, jeho správanie sa stalo neznesiteľným. Otec matku provokoval, urážal ju, na jej osobu sa vyjadroval hanlivo a vulgárne,

stále ju o niečom poučoval a nič, čo urobila, nebolo pre neho dosť dobré. Otec matku porovnával so svojou matkou a sestrou, časom nadobudla pocit, že by si otec želal, aby bola taká, aká je jeho matka. Matka a matka otca nemajú dobrý vzťah. Otec je pod veľkým vplyvom matky. Je preto pochopiteľné, že matka v napätí ako v dôsledku neúnosného psychického tlaku partnera počas tak dlhého obdobia a v niektorých situáciách, ktoré však otec účelovo vyprovokoval, reagovala voči nemu podráždene. Otec počas spoluzitia často pozeral rôzne videá a streamy na internete a následne to v ňom vyvolávalo zmeny v jeho správaní, útočnosť a agresivitu. Po narodení maloletej bola s maloletou na materskej a následne rodičovskej dovolenke matka, ktorá zabezpečovala starostlivosť o maloletú cez pracovný týždeň sama. Otec odchádzal do práce medzi 9.00 hod. až 10.00 hod. ráno a domov z práce prichádzal okolo 20.00 hod. až 21.00 hod.. Otec nemal problém nechať dcéru v starostlivosti matky. Keď boli doma obaja rodičia, o dcéru sa starala matka. Spolu trávili rodičia s dcérou čas cez víkendy, často chodievali za rodičmi otca do K., ktorí majú voči matke nepriateľský postoj. Matka maloletú dojčila do štyroch mesiacov, dojčenie musela ukončiť zo zdravotných dôvodov (problém s implantátom). Matka sa o dcéru riadne a s láskou starala, zabezpečovala jej stravu, oblečenie, hygienické potreby. Keď bol doma otec, snažil sa matku vo všetkom kontrolovať. Snažil sa mať všetko, čo sa týkalo maloletej, pod kontrolou. Otec matku tiež poučoval, nedovolil jej, aby s maloletou chodila k lekáreke sama, preto s maloletou počas materskej a rodičovskej dovolenky chodili na všetky lekárske vyšetrenia obaja rodičia. Otec v čase, keď bol v práci alebo mal vlastný program sa o maloletú nezaujímal. Od januára 2018 do marca 2018 pracovala vo H. W. M. C. na K. N. v A.. Od marca začala matka pracovať v spoločnosti U.-C. B. B..T..Y., so sídlom A. XX, A., ako asistentka predaja. Od januára 2018 sa o maloletú v čase, keď bola matka v práci, starala stará matka maloletej (matka matky). Od januára 2018 chodila s maloletou k lekárovi matka vždy, keď nebola v práci. Keď matka v práci bola, chodieval s maloletou k lekárovi otec. Keď musela maloletá zostať z dôvodu choroby doma, starostlivosť o ňu zabezpečovala matka alebo stará matka (matka matky). Od marca XXXX začala maloletá chodiť do súkromnej MŠ P. L. V., so sídlom C. X, A.. Viackrát sa stalo, že ráno plakala a chcela ostať doma s matkou, preto si matka niekedy dcéru nechala doma, keď nebola v práci. Otec ju neinformoval o rodičovskom združení a aktivitách v škôlke, ktorých sa mali zúčastňovať obaja rodičia resp. ju informoval na poslednú chvíľu, aby si matka už nestihla vymeniť zmenu v práci. Týmto správaním chcel otec docieľiť presvedčenie, že matka sa o maloletú a jej dochádzku do škôlky nezaujíma. Otec vždy tvrdil, že v škôlke bolo všetko v poriadku, čomu matka nemala dôvod neveriť. Vždy ráno vstávala o piatej hodine, bola s maloletou do jej odchodu do škôlky, urobila s ňou rannú hygienu, obliekla ju, pripravila jej raňajky, ako aj veci do škôlky. Maloletá s otcom odchádzala z domu cca o 8.30-9.00 hod.. Otec maloletú zo škôlky domov vozil cca o 18.00 hod.. Keď matka nebola v práci, otec sa vrátil späť do práce a tak prirodzene starostlivosť po návrate maloletej zo škôlky zabezpečovala matka. Keď matka v práci bola, o maloletú sa staral otec. Mal však všetko pripravené - oblečenie pre maloletú, jedlo a pod. Maloletá je na prítomnosť matky zvyknutá, považuje ju za prirodzenú súčasť svojho života. Matka nikdy nemala problém s tým, aby maloletú uspala, doteraz spávali v jednej izbe a v jednej posteli. Dcéra sa k matke často túli a vyhľadáva jej prítomnosť, čo je vzhľadom na fakt, že do januára 2018 zabezpečovala starostlivosť o ňu primárne matka, pochopiteľné. Matka má za to, že otec a tiež jeho matka, maloletú ovplyvňujú a manipulujú proti matke. Matka sa o maloletú až do 21.11.2018 riadne starala. Vzťah maloletej a matky je blízky, vzájomný, milujúci. Matka na podporu svojich tvrdení do spisu založila fotografie preukazujúce spoločné zážitky a dobrý vzťah s maloletou. Matka poukázala predovšetkým na fotografie s maloletou zo dňa 20.11.2018, t.j. deň predtým, ako maloletú videla naposledy. V tento deň mala matka v práci voľno, spolu s dcérou strávili celý deň spolu (boli aj v nákupnom centre P., o.i. aj v hračkárstve, kde kúpili maloletej loptu). O tom informovali aj otca (v tom čase mal očividne všetko naplánované), ktorému matka zaslala fotografiu maloletej, aj správu, že je všetko v poriadku. Matka ďalej predložila na preukázanie svojich tvrdení aj čestné vyhlásenia osôb z jej blízkeho okolia, rovnako potvrdenie imunologickej ambulancie MUDr. Y., že matka sa o maloletú riadne stará. Matka v návrhu poukázala aj na svoje odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018. Zo strany otca ide podľa matky o jediný cieľ, a to dosiahnuť separáciu matky od maloletej, pravdepodobne z dôvodu, že vzťah otca a matky sa skončil. K výške výživného matka uviedla, že jej priemerný mesačný príjem je 678,97 eur brutto a podľa jej informácií otec - zamestnaný v F. C. dosahuje príjem 3.000,-Eur brutto. Matka deklarovala okrem bežných výdavkov (na stravu, oblečenie, hygienu) ešte mesačné výdavky na bývanie (plyn 15 eur, elektrina 15 eur, služby 200 eur), mobil - 15 eur a splátku hypotéky 407 eur, ktorú za ňu hradil jej otec bývajúcí v byte vo vlastníctve matky na K. ul. Pokiaľ ide o výdavky na maloletú, tu matka deklarovala okrem bežných výdavkov (na stravu, oblečenie, hygienu) najmä výdavkov na škôlku (480 eur mesačne školné + 30 eur mesačne strava + 30 eur záujmové krúžky v škôlke).

3. Dňa 18.3.2019 otec založil do spisu podanie, označené ako „žiadosť otca o nezaradenie veci sp. zn. 59P/114/2019 do tzv. Cochemskej praxe“, v ktorom poukázal na to, že je tu prítomný - súdmi prvej aj druhej inštancie osvedčený - prvok násillia voči maloletej jej matkou. Z tohto dôvodu je potrebné prijať autoritatívne rozhodnutie súdu, ktorým bude zohľadnené najvyššie dobro dieťaťa a zabezpečené to, aby sa násillie voči dieťaťu nemohlo viac vykonávať, t.j. dieťa zveriť do starostlivosti otcovi a matke určiť asistovaný styk s maloletou a nariadiť matke výchovným opatrením povinnosť zúčastniť sa psychologickkej intervencie za účelom zabránenia ďalšieho nevhodného správania voči maloletej.

4. K návrhu matky sa otec vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.4.2019. Uviedol, že so zverením maloletej do starostlivosti matky nesúhlasí. Poukázal pritom na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia - zverenie maloletej do jeho starostlivosti - podal z dôvodu násillia a týrania v rodine zo strany matky, a to voči maloletej ako aj voči nemu. Matka sa počas spolužitia v domácnosti otca pravidelne a stále intenzívnejšie o maloletej vyjadrovala urážlivo, nenávisťne, osočujúco, nadávala jej a otec zvukovými nahrávkami založenými do spisu v konaní sp. zn. 11P/160/2018 preukázal zlostné a zúrivé správanie matky, keď kričí na vlastnú dcéru, vo výbuchu zlosti jej dáva facku a vykrikuje vulgárne na otca. Matka opakovane prehlásila, že maloletú dáva do starostlivosti otca. Otec poukázal na to, že z dochádzkového systému jeho zamestnávateľa je preukázateľné, koľko dní dovolenky, OČR-ky a homeoffice si otec vyčerpával, aby sa venoval maloletej, vrátane 2 týždňov po narodení dcéry. K tvrdeniam matky ohľadom otcovho negatívneho postoja k postave matky otec uviedol, že jemu nikdy neprekážala jej postava, ale jej správanie voči maloletej. Taktiež otec poukázal na vyhrážanie matky voči nemu na zvukových nahrávkach, a to fyzickým ublížením a zdôraznil, že maloletá po zverení do starostlivosti otca prosperuje, jej psychický stav sa zlepšil a začala sa lepšie vyjadrovať v slovenskom jazyku, odkazujúc na hodnotiacu správu zo škôlky zo dňa 21.1.2019 založenú do konania 11P/160/2018. Zlepšenie psychického stavu maloletej konštatuje aj pediatrička MUDr. V. v správe o zdravotnom stave dieťaťa z marca 2019. Späť sa ukázalo vhodným riešením eliminovanie pôsobenia matky na maloletú ako bolo odporúčané aj v Hodnotiacej správe dieťaťa zo škôlky maloletej zo dňa 18.9.2018. Psychický stav maloletej R. sa po obmedzení kontaktu s matkou na telefonické rozhovory skutočne zlepšil. Otec dodáva, že sa tiež zlepšili dcérkine nočné stavy, budenie a plač, až záchvaty paniky, ktoré v minulom roku predchádzali už i do denných záchvatov. Otec s maloletou na vlastné náklady chodí na intenzívnu terapiu, ktorá je iba s cieľom nápravy psychického stavu maloletej R. z prežitej traumy a do konania výstupy z terapii nikdy neplánoval použiť. Dôvodom terapie maloletej je to, že prežila traumatizujúce zážitky spôsobené matkou, ktorá je agresívna a je pôvodcom traumy. V tejto súvislosti je neprípustné a absolútne kontraproduktívne, aby do terapeutického procesu spracovávanía zážitkov násillia zo strany matky akýmkoľvek spôsobom vstupovala matka. Tvrdenia matky ohľadom ňou vykreslenej starostlivosti o maloletú sú nepravdivé a ničím nepodložené a iba účelovo negujú tvrdenia otca. Najmä vzťah maloletej R. k nemu a rečové zaostávanie maloletej v slovenskom jazyku sú tými najzásadnejšími a nevyvrátiteľnými dôkazmi svedčiacimi o pravdivosti tvrdení otca. Azda najhmatateľnejším prejavom vzťahu maloletej a otca a potvrdením rodičovskej starostlivosti, aktívneho a láskyplného prístupu a výchovy otca voči maloletej je zdatnosť maloletej v anglickom jazyku a zaostávanie maloletej vo vyjadrovaní v slovenskom jazyku, čo potvrdzuje správa klinického logopéda PhDr. J. F. zo dňa 1.10.2018, podľa ktorej maloletá trpí expresívnou poruchou reči. Otec a matka vychovávali maloletú bilingválne. Maloletá zaostávala v slovenskom jazyku niekoľko mesiacov i napriek tomu, že matka s ňou bola na materskej dovolenke a teda trávila s ňou viac času, čo logicky môže byť znak zanedbania výchovy danou osobou, či znak traumy spojenej s vyjadrovaním v danom jazyku a následného bloku dieťaťa v komunikácii. Skutočnosť, že maloletá preferuje anglický jazyk - jazyk otca, je nevyvrátiteľným dôkazom toho, ktorý z rodičov je dieťaťu bližší, resp. ktorý z nich viac dieťaťu dal, vychovával ho, staral sa oň a rozvíjal ho po všetkých stránkach, ale najmä s ktorým sa dieťa cíti bezpečnejšie. Ďalším dôkazom jazykového zaostávania maloletej v slovenskom jazyku je správa logopedického ústavu F. spol. s r.o.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

6. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 20.11.2018, č. k. 11P/160/2018-121 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým predbežne zveril maloletú R. C., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, matke uložil povinnosť predbežne platiť na výživu maloletej, nar. XX.XX.XXXX, výživné vo výške 100 eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám otca počnúc doručením uznesenia. Rodičov poučil o ich práve podať na príslušnom súde vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej R. C., nar. XX.XX.XXXX, návrh vo veci samej. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil

tým, že matka sa po štvormesačnej známosti nasťahovala do bytu ku nemu a ten po krátkom čase inicioval rozhovory o spoločnom dieťati. Dňa XX.XX.XXXX sa im narodila maloletá R.. Vytváranie prvých návykov a fungovania rodiny po príchode maloletej do ich spoločnej domácnosti prebiehalo za výraznej a intenzívnej všestrannej pomoci otca. V práci si otec zobral 2 týždne voľna a prvé 2 mesiace k dcérke vstával každú noc. Prejavy nervozity a návaly hnevu u matky začali v apríli XXXX, kedy otec prestal každú noc vstávať k maloletej. Po štyroch mesiacoch matka náhle stratila mlieko a maloletú prestala koiť, napriek tomu sa jej nočné výbuchy hnevu a nervozity stupňovali. V období od novembra XXXX až do augusta XXXX sa návaly hnevu a zlosti opäť zhoršili a prejavovali sa aj cez deň. Matka vulgárne nadávala, keď sa mala v noci zobudiť a o maloletú sa postarať, začala vulgárne nadávať aj otcovi maloletej bez zjavného dôvodu. Matka sa prejavuje agresívne a násilne voči maloletej, nadáva jej a zároveň zanedbáva jej výchovu a starostlivosť. Pravidelne bez ohľadu na spiacu dcérku vulgárne nadávala, keď mala v noci alebo cez deň k nej vstávať a prebaliť ju alebo jej dať napiť. Ako príklad otec uvádza, že maloletá, s ktorou po dohode s matkou otec komunikuje v anglickom jazyku, zaostáva vo vyjadrovaní sa v slovenskom jazyku. Nakoľko sa matka maloletej dlhodobo nevenovala, maloletá začala zaostávať v slovenčine voči deťom jej veku, čo preukazuje aj doložená lekárska správa klinického logopéda. Matka má problém zabezpečovať základnú starostlivosť o maloletú ako ranné budenie, podávanie liekov, vykonávanie rannej hygieny, príprava raňajok, nosenie do a zo škôlky (za 8 mesiacov od februára XXXX neodniesla sama dcérku do škôlky ani raz), príprava večere, ukladanie do postele a tiež zanedbávala jej návyky (odúčanie od plienok). Matka zásadne odmieta spať v miestnosti s maloletou. Na jeseň XXXX matka začala prejavovať násilné správanie aj voči otcovi, verbálne ho napádala a následne aj fyzicky zaútočila. Zo začiatku sa otcovi ospravedľovala, no po čase sa ospravedľovať prestala a počas slovných nezhôd ho začala biť vždy. Otec sa spočiatku snažil vyriešiť situáciu zmierlivo, prostredníctvom odbornej pomoci, pretože sa snažil pre maloletú zabezpečiť vyrastanie v kompletnej rodine, po čase ale pochopil, že zmierlivé riešenie nebude postačovať, nakoľko fyzické útoky sa stali bežnou súčasťou ich života. Matka sa začala otcovi vyhrážať, že ak to niekomu povie, zoberie dcéru a už ju nikdy neuvidí, približne od začiatku roka XXXX sa to opakovalo takmer každý deň. Od XX.XX.2018 matka maloletej začala pracovať ako predavačka a odvtedy sa maloletej definitívne prestala venovať. V apríli 2018 matka zmenila prácu a s maloletou sa vídala už len počas ranných odchodov do práce a 1-2 večery do týždňa. Maloletá začala mamu odmietať aj pri bežných činnostiach, za čo sa jej matka mstila krikom, nadávkami a bitkou. Časom sa otec začal vážne obávať o zdravie, bezpečnosť a život maloletej a situácie v domácnosti si začal nahrávať. Ako dôkaz priložil k návrhu zvukové záznamy, z ktorých vyznievajú vulgárne nadávky voči nemu a jeho rodine, a to aj v prítomnosti maloletej. V období od apríla 2018 až do leta 2018 sa psychické a fyzické útoky matky voči maloletej stupňovali. Matka sa o maloletej pravidelne vyjadruje urážlivo, nenávisťne a osočujúco. Agresivita, fyzické násilie a výbuchy zlosti matky voči maloletej je zaznamenaná na zvukových záznamoch. To, že maloletú bije, si matka ospravedľuje faktom, že ako malá bola tiež bitá a tým pádom, je to v poriadku. Matka opakovane prehlasovala, že maloletú dáva do starostlivosti otca, niekoľkokrát mu navrhovala, aby priniesol papiere, že sa vzdáva dcéry, aby ich mohla podpísať. Vyjadrovala sa, že ho aj spolu s maloletou už nechce ani vidieť. V auguste 2018 svoj názor zmenila a začala sa otcovi vyhrážať súdom, právnikmi, sociálkou, políciou a vyhlásením, že nie je otcom maloletej, a že urobí čokoľvek, aby ju on nedostal do starostlivosti. Matka sa takmer denne vyhrážala otcovi súdom. Situácia v rodine je dlhodobo neúnosná, a čoraz častejšie sa opakujúce a intenzívnejšie fyzické útoky matky voči otcovi a maloletej sa v lete 2018 vystupňovali natoľko, že spolužitie s matkou je nebezpečné a ohrozuje ich bezpečnosť a zdravie. Matka sa vyhráža únosom maloletej, bije ju a dokonca sa jej vyhráža až smrťou, a že ju zoberie a spraví jej zo života teror. Tým je priaznivý vývoj maloletej akútne narušený, čo potvrdzuje vo svojich vyjadreniach riaditeľka škôlky, ktorú maloletá navštevuje a aj pediatrička maloletej. Matka si s maloletou nedokáže budovať zdravý rodičovský vzťah, čo vplýva na jej psychiku obzvlášť negatívne a zhoršuje aj jej priaznivý vývoj. Podľa otca na závažný stav v domácnosti poukazuje aj skutočnosť, že si ho dali predvolať do škôlky maloletej, kde majú učiteľky o obavy o maloletú, ktorá v škôlke začala rozprávať o fyzických útokoch.

7. Proti uzneseniu podala včas odvolanie matka maloletej. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 potvrdil a zároveň nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bola matka oprávnená stretávať sa s maloletou R. C., nar. XX.XX.XXXX, v každom kalendárnom týždni v roku v stredu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. v prítomnosti otca s tým, že matka si maloletú prevezme v čase určenom v mieste bydliska otca a v čase určenom maloletú otcovi odovzdá v mieste jeho bydliska. Odvolací súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia považoval za nesporné, že medzi rodičmi sú nezhody a pretrvávajúce konflikty, ktorých bola účastná aj maloletá a v dôsledku ktorých došlo na základe svojvoľného rozhodnutia otca k obmedzeniu styku maloletej s matkou. Poukázal na protichodné tvrdenia každého z rodičov a rozdielne vnímanie ich situácie a príčin ich konfliktov s tým, že uvedené skutočnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej. Zdôraznil, že skutočnosť, že uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, nie je dôvodom pre obmedzovanie rodičovských práv matky, ktorá má právo na informácie o svojej dcére a právo sa s dieťaťom stretávať. K tvrdeniam otca vo vzťahu k vyhotoveným zvukovým nahrávkam zaznamenávajúcim negatívne vyjadrovanie sa a správanie matky v prítomnosti maloletej, odvolací súd konštatoval, že tieto budú tiež predmetom dokazovania vo veci samej, pričom na argumenty otca o fyzickom ubližovaní maloletej matkou nemožno prihliadať v celom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že otec nepreukázal také konanie matky, ktoré by zakladalo dôvod na absolútne zamedzenie kontaktu maloletej s matkou a akceptoval dôvody matky uvedené v jej vyjadreniach spočívajúce v neplnení si povinnosti otca umožniť jej kontakt s maloletou, a dokonca v absolútnom bránení informovať sa o maloletej, či už u otca alebo v školskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje. Konanie otca, ktorý neumožnil maloletej stretávanie sa s matkou ani v jeho prítomnosti, označil odvolací súd za neprípustné. S prihliadnutím na vek a záujem maloletej, dospel odvolací súd k záveru o potrebe dočasne upraviť styk matky s maloletou a poskytnúť im priestor na spoločné trávenie času a rozvíjanie ich vzťahu. S prihliadnutím na fakt, že maloletá nebola s matkou sama po dobu troch mesiacov a na potrebu vykonania dokazovania vo veci samej, vzhľadom na tvrdenia otca uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k osobe matky, odvolací súd určil styk maloletej s matkou v prítomnosti otca. Styk matky s maloletou súd upravil rámcovo a korigoval s prihliadnutím na aktuálny stav s tým, že je vecou rodičov, či sa dokážu dohodnúť aj na ďalších termínoch stretnutia matky s maloletou po úspešnom nadviazaní ich kontaktu.

8. Návrhom doručeným na tunajší súd dňa 25.04.2019 (konanie bolo vedené pod sp. zn. 11P/72/2019) žiadala matka súd o zrušenie neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletou vydaného Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402 a zároveň žiadala súd o nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd rozšíril doteraz súdom upravený styk maloletej s matkou. O návrhu matky rozhodol tunajší súd uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019, vykonateľným dňa 13.6.2019 tak, že nariadené neodkladné opatrenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a nariadil nové neodkladné opatrenie, na základe ktorého je matka oprávnená stretávať sa s maloletou každý párny kalendárny týždeň od štvrtka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. s tým, že matka si prevezme maloletú v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a odovzdá maloletú otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matka odôvodnila aj tým, že otec po zverení dcéry viac ako tri mesiace neumožňoval matke styk s maloletou, pričom na pojednávaní na odvolacom súde dňa 08.03.2019 sa vyjadril, že nemá problém s postupným rozširovaním styku matky s maloletou. Vzhľadom na situáciu, v akej sa matka nachádzala, považovala akýkoľvek osobný kontakt s maloletou za lepší, ako žiadny, a preto súhlasila s úpravou styku v stredu 2 hodiny a v sobotu 3 hodiny. Otec teda až po predmetnom pojednávaní umožnil matke stretnúť sa s dcérou prvýkrát po troch mesiacoch. Realita však ukázala, že otec nemá záujem na postupnom rozširovaní styku matky s dcérou tak, ako to prezentoval, a to aj napriek tomu, že matka ho o rozšírenie styku viackrát žiadala. Prešiel viac ako mesiac od spomínaného pojednávania a otec aj naďalej umožňuje matke styk s maloletou len v krajskom súdom vymedzenom rozsahu, t.j. iba 5 hodín týždenne; pravidelne na stretnutia matky s dcérou mešká; zasahuje do styku, najmä určuje miesto stretnutia a realizácie styku matky s dcérou, určuje spôsob realizácie styku, zasahuje do styku korigovaním maloletej, obmedzuje matku a maloletú pri styku svojou bezprostrednou blízkosťou. Otec vôbec nereflektuje na potreby maloletej, ktorá sa neraz vyslovila, že by chcela byť s matkou viac, chce aby ju matka zobrala k sebe a aby u nej mohla prespať. Otec si matku dňa 05.04.2019 zablokoval na svojom súkromnom telefóne. Jediná možnosť komunikácie s otcom je prostredníctvom e-mailov a obmedzene správami na otcovom služobnom telefóne. Krajským súdom určený styk sa dňa 10.04.2019, ako aj dňa 13.04.2019 nerealizoval z dôvodu otcom uvádzanej choroby maloletej. O chorobe maloletej sa matka dozvedela dňa 08.04.2019. Vzhľadom na otcom popisovanú chorobu, keď uviedol, že maloletá má len soplíky/hlieny, a že bude pár dní doma, nešlo o tak závažnú chorobu, pre ktorú by matka nemohla byť s dcérou dňa 10.04.2019 a dňa 13.04.2019. Dňa 17.04.2019 otec oznámil, že maloletá je zdravá a v uvedený deň sa styk s maloletou uskutočnil. Stretnutie matky s dcérou sa realizovalo v nákupnom centre E., po príchode sa maloletá hodila matke

okolo krku. Ku koncu stretnutia maloletá zmenila svoje radostné správanie z ničoho nič a začala plakať a prosiť matku pred otcom, aby si ju zobrala, že chce ísť s ňou domov. Tejto situácie bol svedkom aj samotný otec, ktorý maloletú schytil za ruku a odviedol ju do šatne skôr ako uplynul čas pre styk, následne sa maloletá hodila opäť matke okolo krku a prosila ju, aby mohla ísť s ňou. Dňa 20.04.2019 sa tiež realizoval styk matky s dcérou, ku ktorému matka uvádza, že styk sa konečne, po niekoľkých prosbách matky, realizoval na inom mieste, ako v nákupnom centre. Matka tiež považuje za potrebné uviesť, že otca niekoľkokrát žiadala o náhradný styk za nerealizované predchádzajúce styky. Matka navrhla aj konkrétne dátumy, tak aby mohli byť stretnutia zrealizované počas veľkonočných prázdnin. Otec si však účelovo naplánoval program tak, aby matka s dcérou nemohla byť a matke oznámil až dňa 23.04.2019 dátumy, kedy on navrhuje realizovať styk, a to až od 06.05.2019, čo matka považuje za neprimerane dlhé obdobie. Otec nie je ochotný matke umožniť stretnutie s dcérou nad rámec súdneho rozhodnutia. Matka uviedla, že napriek tomu, že nebola pozbavená ani obmedzená svojich rodičovských práv, tak jedine otec rozhoduje o všetkom týkajúcom sa maloletej, a to ako o styku s maloletou ako aj o iných zásadných veciach. Otec matke taktiež odmieta poskytnúť relevantné informácie o maloletej.

9. Voči predmetnému uzneseniu podal otec dňa 26.06.2019 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 20CoP/121/2019-600 zo dňa 04.09.2019 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia v časti úpravy styku matky s maloletou, ktoré bolo nariadené uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 zamietol. Označené zmeňujúce uznesenie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi otca doručené dňa 25.9.2019. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na rozdiel od súdu prvej inštancie nevidí v danom prípade zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť predchádzajúcu neodkladnú úpravu styku otca s maloletou. Je nepochybné, že styk matky bol upravený v obmedzenej miere a za prítomnosti otca nielen z dôvodu, že sa po nejakú dobu styk maloletej s matkou nerealizoval, ale aj z dôvodu, že tu sú podozrenia z nevhodného správania sa matky k maloletej a potreby vykonania dokazovania vo veci samej, vzhľadom na tvrdenia otca uvedené v návrhu vo vzťahu k osobe matky. Odvolací súd zdôraznil, že v danom prípade nedošlo od poslednej úpravy styku matky s maloletou k žiadnej dôkaznej zmene. Poukázal pritom na protichodné vyjadrenia rodičov a protichodné správy od odborníkov. Vzhľadom k prebiehajúcej trestnému stíhaniu odvolací súd považoval za nevyhnutné v záujme ochrany maloletej a pre objektívne zhodnotenie situácie a zistenie skutočného stavu vyčakať na výsledky znaleckého dokazovania.

10. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 47Em/3/2019 súd zistil, že dňa 19.6.2019 podala matka návrh na súdny výkon rozhodnutia o úprave styku upraveného neodkladným opatrením - uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019, vykonateľným dňa 13.6.2019, a to z dôvodu, že od 29.5.2019 otec neumožnil styk matky s maloletou ani v pôvodnom rozsahu v zmysle neodkladného opatrenia vydaného Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402, ako ani v nanovo upravenom rozsahu v zmysle uznesenia tun. súdu č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019. Z podaní matky a listinných dôkazov ňou založených v spise sp. zn. 47Em/3/2019, ktoré však zakladala aj do tun. spisu, tiež vyplýva, že tento stav pretrvával až do septembra 2019, keď otec maloletú od matky vedome izoloval, a v čase, kedy si ju mala matka prevziať v škôlke na realizáciu toho času súdom upraveného styku maloletú odhlasoval zo škôlky a nenachádzal sa s ňou ani v mieste bydliska.

11. Na Okresnom súde Bratislava II prebiehalo aj konanie sp. zn. 11P/119/2019 o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia - nahradenie súhlasu otca maloletého dieťaťa ako aj konanie vo veci samej o nahradenie súhlasu otca maloletého dieťaťa - vedené pod sp. zn. 59P/45/2019. Uznesením zo dňa 15.8.2019 č.k. 11P/119/2019-55 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd udelil súhlas matke za otca na zápis maloletého dieťaťa do materskej škôlky P. B..T.Y., so sídlom M.Ř. X, XXX XX A.. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matka odôvodnila aj tým, že otec matke neumožňuje kontakt s dcérou a s matkou komunikuje len sporadicky. Dohoda medzi rodičmi nielen ohľadne bežných, ale najmä ohľadne podstatných záležitostí týkajúcich sa maloletej preto nie je možná. Je tomu tak aj ohľadne zásadnej otázky týkajúcej sa maloletej - návšteva materskej škôlky. Od marca 2018 chodí maloletá do súkromnej materskej škôlky „. L. V., so sídlom C. X, A.. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II (č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018) otec predložil aj riaditeľke škôlky, ktorá odmietala s matkou akokoľvek komunikovať, neumožnila jej dcéru ani len nachvíľu vidieť, odmietala jej poskytovať informácie a k matke sa správala, ako keby bola pozbavená rodičovských práv, bola po celý čas proti matke negatívne zameraná. Riaditeľka škôlky taktiež vydala na žiadosť otca hodnotiace správy zo dňa 17.9.2018 a zo dňa 18.10.2018, ktoré matka považuje za neobjektívne, účelové, vytvorené na žiadosť a podľa želaní otca a jednoznačne vychádzajúce len z toho, čo v škôlke narozprával otec. Matka pritom zdôrazňuje, že škôlka pred vydaním hodnotiacich správ nekontaktovala

oboch rodičov za účelom objasnenia prípadných podozrení a komunikovala výlučne s otcom. Navyše sa riaditeľka škôlky vyjadrovala ku skutočnostiam, ku ktorým sa vie objektívne vyjadriť len odborník - psychológ, ako aj ku skutočnostiam, o ktorých nemôže mať žiadnu vedomosť, keďže s rodičmi a s maloletou nežila v spoločnej domácnosti. Zo strany škôlky nebola na základe telefonických žiadostí matky ochota sa s matkou stretnúť a uvedenú situáciu konzultovať. Matka sa opakovane e-mailom (zo dňa 28.11.2018, 29.11.2018 a 14.12.2019) domáhala vysvetlenia a poskytnutia informácií o dcére, načo však riaditeľka škôlky zaslala negatívne odpovede. Dňa 29.5.2019 riaditeľka škôlky vydala ďalšiu správu, kde zotrvala na svojom negatívnom postoji k matke, opätovne diagnostikovala maloletú a vyslovila závery ostro zamerané proti matke. Situácia sa nezmenila ani potom, čo bolo uznesenie č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 zmenené uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 13.6.2019. Riaditeľka škôlky matku ako rodiča nerešpektuje a správa sa ku nej akoby bola pozbavená, resp. obmedzená na rodičovských právach. Podľa názoru matky má byť škôlka neutrálna a má poskytovať bezpečné prostredie pre dieťa. V danom prípade uvedené naplnené nie je. Obe konania (sp. zn. 11/119/2019 a sp. zn. 59P/45/2019) boli zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu matkou. Späťvzatia návrhu matka odôvodnila tým, že matka sa s otcom dohodla na zápise maloletej do štátnej materskej škôlky na W. L.. v A., ktorú vybral otec bez vedomia matky, pričom následne matka so škôlkou súhlasila.

12. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len „ÚPSVaR“) zo dňa 7.3.2019 vyplýva, že dňa 4.3.2019 pracovníci ÚPSVaR 04.03.2019 vykonali šetrenie pomerov u otca maloletej J.. T. C., nar. XX.XX.XXXX na adrese S. XX/XX, A.. Bolo zistené, že otec žije v 3-izbovom byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Maloletá má v domácnosti otca svoju vlastnú detskú izbu, vybavenú potrebným nábytkom. Zatiaľ maloletá spáva spolu s otcom v spálni na manželskej posteli. V domácnosti otca má maloletá vytvorené vhodné podmienky na trávenie voľného času a odpočinok. Prešetrením pomerov u matky R. S., nar. XX.XX.XXXX, na adrese K. XX, A. dňa 07.03.2019 bolo zistené, že matka maloletej býva v 3-izbovom byte, ktorý je v jej osobnom vlastníctve. Matka maloletej vo svojej domácnosti pripravila samostatnú detskú izbu, ktorú zariadila novým nábytkom, zakúpila dcére hračky a oblečenie. Maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky na trávenie voľného času a odpočinok.

13. Dňa 25.8.2017 otec poslal matke mail s linkom na článok: Mladá mama sa pýši neuveriteľne štíhlym pásom...s textom: „....Kokos závidím...chcel by som mať tiež toľko energie. Veľmi reálne rozmýšľam, že obmedzím sledovanie streamov na minimum a budem sa venovať niečomu zmysluplnému.“

14. Dňa 10.4.2017 otec poslal matke mail, kde o.i. uvádza: „...Robiť to isté, čo doteraz a čakať zmenu je šialenstvo. Nepáči sa mi, ako sa spolu bavíme, aké slová používame, ako na seba zvyšujeme hlas a pokiaľ na tom nezačneme pracovať, nedostaneme nič iné ako to, čo sme dostali doteraz, čo je pre oboch neprípustné...“

15. Dňa 20.11.2018 matka posielala otcovi mobilom fotografie z času stráveného s (usmiateu) dcérkou, pričom spolu komunikovali SMS správami od 10.52 do 16.40 hod. Z týchto správ vyplýva, že otec sa nachádza v práci a matka sa stará o dcérku.

16. MUDr. Q. Y. v potvrdení zo dňa 27.11.2018 vydanom na žiadosť matky uvádza, že matka „sa s dieťaťom zúčastňuje lekárskeho kontrol. Liečebný režim dodržiavajú kompletne.“

17. Do úradného záznamu spísaného na ÚPSVaR dňa 7.1.2019 matka uviedla, že : „s prosbou, s ktorou som za Vami prišla je, že by som chcela vidieť dcéru, nevidela som ju už dva mesiace, telefonovala som s ňou dvakrát, kde mi hovorila maminka ľúbim ťa maminka neplač, ale plakala som, lebo som bola rada, že ju počujem. Potrebujem dcéru aspoň vidieť, pokiaľ sa rozhodnú veci na súde, tak to bude príliš dlho. Aj keď sme spolu telefonovali, tak jej našepkával čo má hovoriť.“

18. Zo zápisnice z informatívneho výsluchu rodičov z 21.3.2019 vyplýva, že po rozhodnutí krajského súdu sa v marci realizovali prvé dve stretnutia matky s mal. R.. Styk údajne prebehol v poriadku. Matka uviedla, že sa mal. tešila stretnutiu s ňou, objala ju a dala jej pusku. Otec tvrdenie matky nepoprel. Obaja rodičia vyjadrili určité výhrady k správaniu druhého počas realizácie stretnutia. Matka namietala, že otec pri realizácii styku stále zdržiava v ich prítomnosti, „je im stále za chrbtom“ a nevzdiali sa od nich ani na chvíľu. Otec uvádzal, že matka s ním rieši súdne konania počas styku s dcérou a tiež že od dcéry vyzvedá informácie o ňom. Matka s právnou zástupkyňou navrhli mediáciu na riešenie rodinnej situácie,

otec mal najprv odmietavé stanovisko, neskôr doplnil, že vzhľadom na domáce násilie je ochotný sa jej zúčastniť len individuálne. Následne matka doručila súdu podanie, kde poukázala na skutočnosť, že otec odmietol mediáciu, preto matka absolvovala sedenie sama, a to dňa 27.3.2019. Otec absolvoval stretnutie dňa 28.3.2019 taktiež sám.

19. V správe vysokošpecializovaného odborného ústavu pre deti s poruchami reči a učenia F. spol. s r.o., C. XX, A., zo dňa 17.12.2018, z psychologického a logopedického vyšetrenia (realizované 23.10.2018 a 2.11.2018) sa uvádza: „...na vyšetrení primerane komunikuje v slovenskom jazyku, tému rozhovoru udrží, občas rozvíja. Tvorí aj dlhšie vety, sporadicky sme zachytili aj dlhšie súvetie. ...V sociálnej a emočnej stránke osobnostného vývinu dieťaťa nepozorujeme na vyšetrení výraznejšie nápaditosti. Spolupráca je bez ťažkostí. V kontakte je uvoľnená, prirodzene sa adaptuje v novom prostredí...Porozumenie reči je narušené vo viacstupňových inštrukciách a zložitejších gramatických väzbách. Celkovo hodnotíme impresívne jazykové schopnosti ako oslabené, avšak ako jeden z faktorov ovplyvňujúcich porozumenie reči sa javí oscilácia pozornosti.“

20. Podľa lekárskej správy PhDr. J. F.-klinickej logopedičky zo dňa 1.10.2018 (založená v spise sp. zn 11P/160/2018) trpí maloletá expresívnou poruchou reči. Ďalej sa v správe uvádza, že pacientka je vychovávaná bilingválne zo strany otca, pričom v anglickom jazyku je reč fyziologická, perцепcia i expresívna rovina veku primeraná. V slovenskom jazyku je perцепčná i expresívna rovina oneskorená o cca 1 rok.

21. Pediatrička MUDr. C. V. v správe o zdravotnom stave maloletej zo dňa 8.10.2018, ktorú si vyžiadala právny zástupca otca, uvádza, že do poradne po narodení dieťaťa chodili spoločne obaja rodičia a spoločne sa podieľali na výchove a starostlivosti o svoje dieťa. Pri návštevách v ambulancii si všimla, že dieťa sa veľmi bráni vyšetreniam, niekedy až hystericky. Taktiež matka dieťaťa bola vždy dosť nervózna a chovala sa podráždená. Otec si prišiel dňa 05.09.2018 do ambulancie po radu a vyrozprával aká je situácia v rodine. Otec oznámil, že matka maloletú bije, najmä po tvári, týra ju a kričí na ňu. Ako ďalej uvádza, matka prekonala laktačnú psychózu, ale nie je tom žiaden lekársky záznam, a odvtedy je v domácnosti teror. Dňa 25.09.2018 prišiel otec opätovne do ambulancie a oznámil, že matka 24.09.2018 maloletú viackrát zbila po tvári a vyhrážala sa, že ju ukradne a odíde s ňou do Švajčiarska, alebo do jej bytu na K. ulici a tam ju bude týrať. Zároveň pediatričke oznámil, že situácia sa veľmi zhoršila, matka takmer denne maloletú bije, kričí na ňu a vyhráža sa. Pediatrička maloletej v správe žiada o prešetrenie zdravotného stavu matky a vyšetrenie vzťahu matky k maloletej a zároveň odporúča z dôvodu agresívneho správania matky vyšetrenie maloletej v pedopsychologickej ambulancii.

22. V hodnotiacej správe zo dňa 17.09.2018 riaditeľka Súkromnej materskej školy „ L. V. Paedr. B. K., CSc. uviedla, že dieťa do materskej škôlky prihlásil otec a od začiatku poskytovania edukačnej starostlivosti je iba otec v permanentnom kontakte so škôlkou. Matka za celé šesťmesačné obdobie neprišla do interakcie so škôlkou (iba jedenkrát v popoludňajšom čase spolu s otcom prišla do zariadenia). Počas doterajšieho edukačného pôsobenia na dieťa zistili, že o dieťa sa maximálne stará otec, ktorý zabezpečuje dieťaťu plnenie všetkých jeho potrieb a vytvára pre dieťa zázemie, dôveru a bezpečie. Otec má tiež záujem o odbornú konzultáciu a poradenstvo pri riešení edukačnej starostlivosti o dieťa, má záujem o odborné rady a odporúčania a aj finančne zabezpečuje starostlivosť o dieťa v ich zariadení. Medzi otcom a dieťaťom je vytvorený zdravý rodičovský vzťah a z reakcií dieťaťa možno dedukovať, že má k otcovi bližší vzťah ako k matke. V sociálnej interakcii sa dieťa pri vstupe do zariadenia prejavovalo veľmi bojzливо, prejavovalo strach pri zvýšenej intenzite hlasu. Pri prejavoch kriku a plaču iných detí sa u dieťaťa prejavoval syndróm strachu a deprivácie. Z uvedeného dedukujú, že v domácom prostredí blízka osoba na dieťa kričí a prejavuje sa neprimerane. Na základe posunu v komunikácii v slovenskom jazyku dieťa učiteľkám uviedlo, že „mamička kričí a maminka nie je šťastná“ a taktiež „maminka ma bije“, takže vyššie uvedené prejavy súviseli s pôsobením matky na dieťa. Tento fakt prezentujú aj kresby dieťaťa, keď dieťa matku nakreslilo niekoľkokrát ako čarbanicu čiernej farby. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že matka na dieťa pôsobí negatívne, pri starostlivosti o dieťa predpokladane používa nevhodné a neadekvátne prostriedky, ba až prostriedky nezlučiteľné s adekvátnou starostlivosťou v rodine. Použitie čiernej farby a čarbanice vyjadruje narušenie vzťahu medzi matkou a dieťaťom a výrazne negatívny vplyv matky na dieťa. Ďalej riaditeľka škôlky konštatovala, že dieťa boli pri nástupe do materskej školy v rámci interakcie s inými deťmi výrazne pasívne a submisívnejšie, s inými deťmi nemalo problém, ale čakalo na oslovenie s tým, že takáto neistota u dieťaťa býva spôsobená jeho izoláciou od sociálnej interakcie. Z uvedeného riaditeľka vyvodila predpoklad,

že matka neposkytovala dieťaťu možnosť a dostatok sociálnej interakcie s rovesníkmi, čím výrazne narušila sociálny vývin dieťaťa. V závere správy riaditeľka škôlky uviedla, že dieťa sa nevie brániť voči psychickému a fyzickému násiliu na ňom páchanom, a preto odporúčala eliminovať na minimum pôsobenie matky na dieťa. V hodnotiacej správe zo dňa 18.10.2018 riaditeľka škôlky uviedla, že v mesiaci október bola maloletá v domácej starostlivosti desať po sebe nasledujúcich dní. Po nastúpení po chorobe do materskej škôlky sa opätovne u dieťaťa výraznejšie začal prejavovať syndróm úzkosti a strachu - opätovne si schováva hlavu, zakrýva rukami uši a neprimerane reaguje na plač iných detí a zvýšený hlas inej osoby. Taktiež zaznamenali ďalší jav, a to uhýbanie tvárou pri dotyku dospeléj osoby, tak ako reaguje dieťa na fyzické údery do tváre. Postupným dlhším pobytom v škôlke sa tieto prejavy prejavujú minimálnejšie, pretože v škôlke trávi dlhší čas ako s matkou. Domnievajú sa, že fyzické útoky na dieťa sú vedené matkou, ktorá sa počas choroby o dieťa starala a z prejavov dieťaťa táto skutočnosť vyplýva. V aktuálnom období po nástupe po ochorení dieťa vytesňuje z komunikácie matku, nechce o matke hovoriť. V hodnotiacej správe zo dňa 29.05.2019 riaditeľka škôlky uviedla, že správa bola vypracovaná na podnet zákonného zástupcu dieťaťa s prezentovaním diagnostikovaných zmien u dieťaťa. Maloletá R. sa v posledných mesiacoch začala opätovne stretávať so svojou matkou na základe súdnej úpravy styku. Od tohto obdobia diagnostikovali u dieťaťa výrazné zmeny v jeho správaní a konaní. Najvýraznejšia zmena nastala v emocionálnej oblasti. Dieťa sa opätovne uzatvorilo do seba; opätovne vytesňuje matku z rozhovorov a neguje ženy ako autority; taktiež sa vyskytuje strata dôvery v blízke osoby, čo spôsobuje ulpievanie dieťaťa na otcovi, dieťa sa enormne emocionálne pripútava k otcovi a pre dieťa sa otec stáva jediným pevným sociálnym a emocionálnym bodom, avšak nechápe, že otec nezabezpečí jeho ochranu pred napr. matkou. Prejavuje sa to tým, že dieťa chce všetko realizovať iba v prítomnosti otca, dožaduje sa prítomnosti otca, čo sa vo veľkej miere vyskytuje aj v domácom prostredí. Počas tohto niekoľko mesačného obdobia sa celkovo dieťa prejavuje viac pasívnejšie, ako keby malo obavu z rôznych reakcií, čo je opätovne dopad toho, že matka mala nevysspytateľné reakcie na konanie dieťaťa a dieťa bolo neprimerane trestané. Bolo zaznamenané aj negatívne ovplyvňovanie matky alebo nátlak a vynucované správanie matky smerom k dieťaťu. Prejavuje sa to tým, že dieťa, ktoré má k matke negatívny vzťah, viackrát verbálne diagnostikovaný a demonštrovaný v jeho konaní, v súčasnosti replikuje vyjadrenia, ktoré určite nie sú vytvorené v mysli dieťaťa, napr. „som smutná, lebo mi chýba mama“. Na základe tejto výpovede boli dieťaťu kladené otázky a bolo zistené, že vzťah dieťaťa k matke sa nezmenil, nechce ísť k matke, nechce byť s matkou, vyjadruje sa, že mama sa hnevá. Verbálne vyjadrenie „lebo mi chýba mama“ dieťaťu niekto prezentuje vynucuje si od dieťaťa repetíciu tejto výpovede. Ďalej riaditeľka škôlky s odkazom na predchádzajúce hodnotiace správy konštatuje, že vzťah medzi otcom a dcérou je mimoriadne silný a pre dieťa veľmi dôležitý; podľa (údajného, bližšie nešpecifikovaného) vyjadrenia dieťaťa dôležitejší a bezpečnejší pre dieťa ako vzťah s matkou. Na záver uviedla, že uvedené diagnostické fakty vyjadrujú, že súčasné domáce prostredie bez prítomnosti matky vplýva na dieťa lepšie, vytvára dieťaťu neohrozené a bezpečné prostredie, v ktorom sa cíti chránené a v bezpečí. Avšak stretávanie sa s matkou dieťa negatívne ovplyvňuje, a preto riaditeľka škôlky neodporúča stretávanie sa matky s dieťaťom.

23. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní dňa 9.4.2019 uviedla, že po vydaní neodkladného opatrenia nebol zo strany otca matke umožnený kontakt s dcérou po dobu 4 mesiacov s výnimkou 5 telefonátov, ktoré trvali pár minút a boli pod kontrolou otca. Situácia sa zmenila po pojednávaní krajského súdu, začiatkom marca 2019, keď sa začal realizovať styk matky s dcérou v zmysle uznesenia krajského súdu. Pri prvom stretnutí matky s dcérou, dcéra zareagovala na matku veľmi pozitívne, hladkala ju, bozkávala a chcela, aby ju zobrala matka domov ku sebe. Pri realizácii styku matky s dcérou je však nevhodné správanie otca, ktorý za matkou a dcérou doslova sledí, sprevádza ich aj na toaletu. K matke sa správa ponížujúco, nazýva ju násilníčkou a hovorí, že s ňou navždy skončil. Maloletú napomína. Nie je ochotný akceptovať program navrhovaný matkou s tým, že matka by mala aj inú predstavu o trávení času s dcérou, než v nákupnom centre, avšak je nútená podmienky otca akceptovať. Z postoja otca je zrejmé, že mu nejde o zmenu situácie, ale vyhovuje mu stav, ktorý dosiahol neodkladným opatrením, a ktorý plánoval. Hoci otec tvrdí, že matka mala týrať dcérku od narodenia, tak všetky jeho dôkazy pochádzajú z obdobia pred nariadením neodkladného opatrenia, čo svedčí o tom, že otec sa na túto situáciu pripravoval. Matka popiera, žeby dcéru týrala, má s ňou vytvorený pevný milujúci vzťah, ktorý sa otec snaží t.č. z neznámeho dôvodu narušiť. Matka bola s dcérou na materskej a rodičovskej dovolenke a aj počas choroby dcéry, po nástupe matky do zamestnania bola s dcérou vždy matka alebo jej matka. Otec nikdy nemal problém s tým, aby matka trávila s dcérou čas sama, a to dokonca aj jeden deň pred nariadením neodkladného opatrenia a jeho doručením, keď bola matka s dcérou v P., nakoľko dcéra nemohla ísť do škôlky z dôvodu prechladnutia. Tam strávili spolu t.j. matka s dcérou pekný čas.

Aj v tomto kontexte vyznievajú tvrdenia otca o týraní dcéry matkou nehodnoverne. Vyhrotené situácie, ktoré nastali pred vydaním neodkladného opatrenia boli dôsledkom zúfalstva a beznádeje matky, boli vyprovokované otcom, ktorý sa k matke správal ponižujúco, doslova sa jej vysmieval a nebol empatický k jej pocitom. Matka bola pod neúnosným psychickým tlakom, ktorý jednoducho nezvládla. Správanie otca, ktoré prechádzalo správaniu matky zachytenému na zvukových nahrávkach, na týchto nahrávkach zachytené nie je. Je z nich tiež zrejmé opatrné vyjadrovanie otca, čo nebolo v jeho bežnej komunikácii bežné. Tieto nahrávky nie sú zákonným dôkazom a je možné ich nahradiť inými zákonnými dôkazmi, ktoré budú mať objektívnu výpovednú hodnotu.

24. Matka na pojednávaní dňa 9.4.2019 výslovne poprela tvrdenia otca o týraní dcéry. Ich vzťah pred podaním návrhu na neodkladné opatrenie smeroval ku koncu. Po jeho vydaní ju otec od dcéry doslova izoloval. Nechájala, čo sa deje. Snažila sa situáciu riešiť, apelovala na vzájomnú komunikáciu a na to, žeby sa mali dohodnúť, pretože aj keď sa ich partnerský vzťah rozpadol, tak rodičmi budú navždy. Otec ju doteraz neinformoval o dcérke. Mrzí ju aj tá skutočnosť, že mu dala dôveru ohľadom škôlky pre maloletú a sklamala sa. Bola tri roky s dcérkou doma na materskej dovolenke, v plnom rozsahu sa o ňu starala. Otec prichádzal domov z práce až večer, počas víkendov jej s dcérkou pomáhal, čo sa týka nejakej prechádzky a pod.. Nie je to zlý otec, ale v podstate všetka starostlivosť o dcérku a domácnosť bola na nej. Po nástupe do práce jej otec začal viac pomáhať s dcérkou avšak s tým, že všetko mal pripravené, čo sa týka oblečenia, jedla a pod. Je pravdou, že ju vodil do škôlky. Otec jej nedával žiadne informácie o škôlke a aktivitách dcéry v nej. Náhodne sa na jar minulého roku dozvedela o tom, že dcérka mala v škôlke besiedku. Potom sa dohodli, že otec jej bude fotiť z nástenky v škôlke plánované aktivity, čo sa však nestalo. V decembri sa náhodne dozvedela, a to z výpisu z poisťovne, že otec za jej chrbtom navštívil s dcérkou zariadenie F. s.r.o. za účelom psychologickú a rečovú diagnostiku. Uviedol tam pritom jednostranné údaje, teda že sa o dcérku stará len on a že ona prekonalala laktačnú psychózu, čo nie je pravda. Dcérka bola vyšetrená pedopsychológom Dr. H., pričom neboli zistené známky týrania, ale len to, že zostáva v slovenskom jazyku, keďže je bilingválne dieťa. K tejto diagnostike došlo v priebehu mesiacov október a november, teda v čase, keď žili spolu a ani samotný otec neudával, žeby dcéra mala nejaký problém s matkou, resp. že je týraná. Otec až koncom februára 2019 podal trestné oznámenie, kde bola vypočutá ako svedok.

25. Právny zástupca otca na pojednávaní dňa 9.4.2019 uviedol, že ak matka tvrdí, že otec vyprovokoval matku, tak matka by to nemala obracať proti dcére, ale proti otcovi. Nie je možné sa tváriť, že sa to nestalo, a že tie nahrávky neexistujú. Toto nie je o konflikte medzi rodičmi, ale o tom, akým spôsobom sa matka správala jednak k dieťaťu a jednak k otcovi, a to dlhodobo. Zdôraznil, že pokiaľ by otcovi nezáležalo na tom, aby sa riešila situácia v záujme maloletej, tak by prijatie dcéry matkou nebolo tak pozitívne, ako je popisované zo strany matky. Takže otec pozitívne vplýva na dcéru v tomto smere. Poukázal na to, že matka atakuje lekárku, škôlku, logopéda sťažnosťami, a že MUDr. V. konštatuje v poslednej správe zásadné zlepšenie stavu maloletej. Matka do škôlky nechodila, napriek tomu, že mala možnosť. Pokiaľ ide o tvrdenú starostlivosť matky o maloletú, poukázal na jej zaostávanie slovenskom jazyku. Otec matke posielal na týždennej báze informácie o maloletej tak, ako to bolo dohodnuté na informatívnom výsluchu. Aj počas rodičovskej dovolenky matky si otec čerpal voľno v práci, boli to desiatky dní. A čím ďalej, tým viac to bolo kvôli tomu, aby zabránil matke byť samej s maloletou. Otec podal trestné oznámenie až vo februári preto, lebo mal za to, že ho podá pracovník ÚPSVaR, ktorý ho tak o tom informoval.

26. Otec na pojednávaní dňa 9.4.2019 uviedol, že po krátkej známosti sa rozhodli založiť si rodinu. Po narodení dcéry si zobral dva týždne dovolenky. Ďalšie dva mesiace vstával v noci k dcérke, hoci už pracoval. Po tomto čase si všimol u matky nervozitu, zvyšovanie hlasu, keď mala vstať k dcérke. Tieto jej ataky sa zväzňovali, boli to aj vulgárne výkriky, pričom ju upozorňoval, že takto sa nesmie správať, že malá to vníma. V lete 2017 prišiel prvý fyzický útok na dcérku, bolo to keď boli na túre, chytila ju a začala s ňou triasť. Konala ako v tranze. Mali spolu vážny rozhovor. Potom povedala, že si to uvedomuje, že to nebolo správne. Jeden mesiac vydržala, potom začali fyzické útoky na neho. Po prvom sa ospravedlnila, povedala, že nevie čo to do nej vošlo, potom sa prestala ospravedlňovať a útoky sa stali bežnou súčasťou ich života. Dokonca vyhlásila, že je to v poriadku, že ho bije, lebo on ju nahneval. Keď jej hovoril, či si myslí, že to bude takto znášať, tak mu povedala, že nech sa neopováži to nahlásiť na políciu, pretože ona vie, a zistila si to na Modrom koníkovi, ako pripraviť otca o dieťa, teda, že bude tvrdiť týranie a sexuálne zneužívanie dcéry ním. Tiež sa mu vyhrážala, že povie, že dcérka nie je jeho. Takéto vyhrážky opakovala tak často, že im začal veriť. Po nástupe do práce si myslel, že matka svoje

správanie zmení, aj jej ponúkol, že pôjde on na rodičovskú dovolenku, čo však neprijala. Potom sa jej útoky na neho stupňovali a začala útočiť aj na dcérku. Navrhoval jej terapiu, ona však s tým nesúhlasila, lebo by sa pritom ukázalo, čo sa u nich doma deje. Povedala, že ku psychológom chodia iba chorí ľudia a ona v žiadnom prípade ku žiadnemu nepôjde. Trval na tom, že matka potrebuje odbornú pomoc, aby zmenila svoje správanie. Musel preto on vyhľadať odbornú pomoc psychoterapeuta, čo bolo pre neho ponižujúce, že je týraný ako muž zo strany ženy. V júni 2018 ho matka dokopala do hrude, čo bol už nútený zdokumentovať u obvodnej lekárky, nakoľko pociťoval bolesť. Od tohto momentu zdokumentoval niekoľko útokov u obvodnej lekárky, čo je založené aj v spise. Matka ich opakovane vyhazovala z bytu a na ich adresu sa vulgárne vyjadrovala. Na základe uvedeného si našiel právneho zástupcu a riešil to ďalej. V priebehu augusta a septembra matka vykonala niekoľko útokov na dcéru a následne sa mu začala vyhrážať, že ho dobodá. V tomto zmysle bolo podané aj trestné oznámenie. Matka na dennej báze hovorila o bodaní nožom, preto dal návrh na neodkladné opatrenie. Po jeho vydaní mal s matkou hodinový telefonický rozhovor, kde jej uviedol, že sa musí dať liečiť, vysvetlil jej dôvody svojho konania, načo ona liečenie odmietla. Jeho cieľom je, aby sa matka dala do poriadku, aby mala normálny kontakt s dcérou, aby sa o dcéru nemusel báť. Zvukové nahrávky vyhotovoval preto, lebo nevidel inú možnosť ako zdokumentovať situáciu, keďže matka sa mu vyhrážala, že mu nikto neuverí. Poukázal na to, že po čase strávenou s matkou na rodičovskej dovolenke, dcérka nebola odplienkovaná, nevedela držať lyžičku, ani ceruzku, keď matke vytýkal niečo, tak na neho vždy zaútočila. On absolvoval psychoterapiu kvôli domácejmu násiliu, ale nechce uviesť kde. S dcérou začal navštevovať psychoterapiu z dôvodu, že už pred ich rozchodom mala nočné aj denné záchvaty, o čom matka vedela, avšak nechcela s tým nič robiť. Od odchodu matky prestali dcérke záchvaty úplne. Po začatí stretávania sa s matkou sa dcérke záchvaty vrátili v noci.

27. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 18.04.2019 vyplýva, že dňa 13.03.2019 sa pracovníci ÚPSVaR zúčastnili styku matky s maloletou, ktorý prebiehal v priestoroch Obchodného domu E. na C. V. od 17:00 hod.. Maloletá R. na spoločnom stretnutí k matke sama od seba prišla, objala ju, pohladila ju po tvári a dala jej pusku. Na stretnutie matka dcéru priniesla darček, ktorý spolu s dcérou rozbaliť. Rodičia maloletej spolu komunikovali, na stretnutí nedošlo ku žiadnemu vážnemu konfliktu medzi rodičmi alebo vo vzťahu k maloletej R.. Pracovníci ÚPSVaR sa na stretnutí prihovorili maloletej a opýtali sa jej na hračky a ako sa má. Maloletá sa pracovníkov ÚPSVaR hanbila, preto jej matka pomohla nadviazať s nimi krátky rozhovor, prihovorila sa dcéru a ubezpečila ju, že je to v poriadku; otec do toho nezasahoval. Matka sa počas stretnutia venovala dcéru a spoločne sa hrali, otec stál opodiaľ a nechal matke priestor. Maloletá bola počas stretnutia pokojná, s matkou komunikovala, bola spokojná, k matke sa mala. Medzi rodičmi došlo len k nehode ohľadom sponiek vo vlasoch dcéry. Matka maloletej dala sponky z vlasov preč, otec trval na tom, aby dcéra sponky mala vo vlasoch, čo odôvodnil tým, že dcéru padajú vlasy do očí. Toto rozhodnutie matka maloletej akceptovala.

28. Zo správy ÚPSVaR vyplýva, že dňa 24.04.2019 bol s maloletou R. C.Í., nar. XX.XX.XXXX vykonaný pohovor so súhlasom rodičov bez ich prítomnosti, kde maloletá uviedla nasledovné: „Ocino a mamina sú dobrí. Ja sa na maminu teším, keď sa máme stretnúť. Ja mám rada cukríky. S ocinom a maminou sa rada hrám. S mamou sa stretávam, teším sa na mamu. Ja mám rada maminku aj ocinka. Rada kreslím. Tatino ma naučil anglicky. Ja mám doma aj autá. Ja chcem, aby tatino a mamina boli spolu. Chcem, aby prišli spolu aj do kancelárie.“

29. Psychologička PhDr. K. S. vo svojej správe k poradenským stretnutiam s rodičmi zo dňa 13.05.2019 uviedla, že individuálne poradenské stretnutia s pani R. S. sa uskutočňovali nepravidelne od januára 2019. Klientka uvádzala, že jej partnerský vzťah prechádza krízovým obdobím, ktoré vyvrcholilo rozpadom vzťahu a následne procesom úpravy rodičovských práv, keďže dieťa ostalo v starostlivosti otca a klientka s ním mala obmedzený kontakt. Cieľom bolo kreovanie mechanizmov zvládania, ktoré by boli nápomocné pri tvorbe hraníc a ochrane klientky pred stratou kontaktu s dieťaťom. V snahe udržiavať aspoň bazálneho puta klientky s dieťaťom boli spracovávané i konkrétne situácie stretnutí a navrhované riešenia. Zabezpečoval sa tak kontakt nevyhnutný pre dieťa i matku ako zdroj sily k zvládnutiu náročného životného obdobia. V tomto rámci boli pani S. navrhnuté párové poradenské stretnutia spolu s partnerom, ktorých záverom malo byť uzavretie verbálnej rodičovskej dohody a eliminovať tak na čas hlavnú tému rozporov medzi rodičmi. Na odporúčanie pani mediátorky sa uskutočnilo aj individuálne stretnutie s pánom C.. Poradenský proces formou individuálnych stretnutí s oboma partnermi naďalej trvá. Vzhľadom k vyššie uvedenému má psychologička za to, že pani S. je dostatočne pripravená na kontakt

s dcérou bez asistencie otca. Vytvorí sa tak prirodzenejšie prostredie, nezaťažené kontrolou a z nej vyplývajúcimi potenciálnymi konfliktami.

30. Dňa 13.5.2019 otec založil do spisu správu o priebehu stretnutí datovanú dňom 10.5.2019, podľa ktorej matka naďalej pokračuje v konaní, ktoré nie je v súlade so záujmom maloletej. Otec v tejto správe konštatuje, že stretnutia maloletej s matkou prebiehali s viacerými incidentami, resp. na maloleťu nevhodne pôsobiacimi situáciami spôsobenými zo strany matky. Počas stretnutí bol otec nevhodne okrikovaný, aby sa s dcérou nerozprával. Otec akceptuje skutočnosť, že ide o čas strávený s matkou a vôbec nemal úmysel do stretnutí zasahovať alebo oberať matku o čas strávený s dcérou. Maloletá však sama prejavovala záujem o komunikáciu s otcom, no neskôr pochopila, že čas stretnutia strávi s matkou a otec bude naďalej ostávať počas stretnutí vo vzdialenosti 10-15 m od dcéry tak, aby mohol v prípade nebezpečia dcéru ochrániť. Bývalá partnerka od otca žiada, aby bol otec od nich s dcérou ďalej, napriek tomu pravidelne na každom stretnutí k otcovi prichádza a oslovuje ho, vypočúva ho ohľadom otcovho súkromného života a častokrát sa ho dotýka napriek tomu, že otec jej opakovane povedal, že mu je to nepríjemné. Rovnako matka po istom čase sa prestáva venovať dcérke a robí jej výsluch ohľadom osoby otca a pýta sa, kde otec je a s kým, kto a kedy bol v domácnosti otca a pod., z čoho je maloletá zmätená. Matka však maloleťu nielenže vypočúva, ale i nevhodne vulgárne komentuje odpovede otca a podľa odpovedí maloletej na jej otázky následne slovne útočí na otca, vulgárne mu nadáva a má nevhodné poznámky, pričom na maloleťu neberie ohľad. Ďalšou okolnosťou, ktorá sa otcovi nepozdáva, je tiež pravidelné vedenie starých rodičov maloletej na stretnutie matky s maloleťou, ktoré sú však primárne určené na trávenie spoločného času dcéry s matkou a nie so starými rodičmi. Matka počas stretnutí využila čas a od otca žiadala, aby stiahol podanie na súde a trestné oznámenie, otcovi sa v tejto súvislosti vyhrážala a po jeho odmietnutí na neho slovne útočila, zakazovala mu hovoriť počas stretnutí s dcérou a nahrávala si ho na video prostredníctvom mobilu. Počas stretnutí matka pravidelne voláva maloleťu na toaletu a aj keď ona hovorí, že nepotrebuje ísť, matka to odmieta a na toaletu idú. Nakoľko maloletá ešte stále výrazne zaostáva v slovenskom jazyku za svojimi rovesníkmi, otec navrhol matke, že dcére by pomohlo, keby jej matka na stretnutiach aj čítala alebo s ňou cvičila slovné spojenia. Matka otcove návrhy odmietla. Pokiaľ ide o časy stretnutí, tieto sa zmenili iba dvakrát, a to z dôvodu choroby maloletej, pričom otec z vlastnej iniciatívy navrhol matke náhradné termíny.

31. Zo správy kolízneho opatrovníka (založenej do spisu dňa 17.5.2019) vyplýva, že dňa 15.05.2019 sa pracovníci ÚPSVaR zúčastnili styku matky s maloleťou, ktorý prebiehal v priestoroch Obchodného centra Eurovea Bratislava v detskom kútiku. Miesto im oznámil otec prostredníctvom mailu, matka o ich prítomnosti na styku nebola informovaná. Otec s maloleťou prišiel skôr a čakali spolu s dcérou na matku maloletej. Matka prišla presne o 16:30 hod. a keď maloletá zbadala matku, išla spontánne k nej, privítali sa a pobozkali. Otec aj matka spolu s maloleťou odišli do priestorov detského kútiku. Maloletá sa spolu s matkou venovala aktivitám, bola uvoľnená a spokojná v prítomnosti matky. Otec sedel opodiaľ, matke nechával priestor na venovanie sa dcére, aby spolu trávili čas. Situácia prebiehala bez konfliktov. Následne po cca 40 min oslovili otca maloletej, aby sa informovali na priebeh stretnutia. Uviedol, že všetko prebieha v poriadku, nedošlo ku žiadnemu konfliktu. Zároveň ho informovali, že boli prítomní na stretnutí už od 16:30 hod.. Požiadali ho, aby informoval aj matku maloletej o ich prítomnosti, z ktorej bola matka prekvapená, ale privítala ju. Uviedla, že všetko prebieha v poriadku, s R. sa hrajú, a otec maloletej jej dáva priestor. Nedošlo ku žiadnemu konfliktu. Súčasne sa stretli aj s maloleťou za prítomnosti jej rodičov, uviedla im, že sa hrá s mamou a tatom, je spokojná, páčilo sa jej v detskom kútiku. Bola netrpezlivá a chcela sa ísť hrať. Počas rozhovoru maloletá pôsobila spokojne, matka ju držala na rukách, spontánne matku pobozkala.

32. Podľa otcom predložených dokladov o čerpaní voľna v práci počas rodičovskej dovolenky matky na sprevádzanie rodinného príslušníka otec čerpal toto voľno nasledovne nasledovne: v roku 2015- 5,64 dňa, v roku 2016 4,98 dňa, v roku 2017 3,19 dňa, v roku 2018 - 6.60 dňa.

33. V podaní zo dňa 10.6.2019 matka uviedla, že otec maloletej v čase od 29.5.2019 (teda odo dňa, kedy matka prevzala nové neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený jej styk s maloleťou R.) neumožňoval žiadny kontakt s maloleťou, pričom na stretnutí s maloleťou, ktoré sa realizovalo v tento deň matku opakovane označoval ako tyranku, a to pred dcérou. Poukázala na to, že po prevzatí neodkladného opatrenia č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019 otec neumožnil matke styk ani podľa pôvodného rozhodnutia o úprave styku dňa 1.6.2019, dňa 5.6.2019 ani 8.6.2019 s tým, že maloletá je chorá. Otec neumožnil matke ani krátku návštevu maloletej či telefonát. Matka dňa 8.6.2019 prišla pred bytový dom

otca, ktorý sa v dome nezdržiaval, čo bolo zistené privolanou policajnou hliadkou. Otec mal vypnuté všetky telefóny a na SMS nereagoval. Matka bola nútená dňa 9.6.2019 opäť navštíviť políciu a podala oznámenie o nezvestnosti dcéry. Otec matku informoval až dňa 10.6.2019 o tom, že dcéra je v bezpečí. Otec, ktorého právny zástupca si účelovo neprevzal uznesenie č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019, teda nerešpektoval ani nové ani pôvodné rozhodnutie súdu o úprave styku maloletej s matkou počas stredy a soboty, pričom počas choroby dcéry nebol v mieste bydliska a tak je zrejmé, že choroba dcéry nebola tak závažná, aby matka s dcérou nemohla stráviť pár hodín. Uvedené potvrdila aj lekárka MUDr. V., ktorá matke dňa 10.6.2019 uviedla, že dcéra sa doliečuje, môže ísť na prechádzku bez fyzickej aktivity.

34. Z úradného záznamu ORPZ, odboru kriminálnej polície X. odd. vyšetrovania, Y. X, A. X, zo dňa 8.6.2019 vyplýva, že matka maloletej sa dostavila na políciu s tým, že mala mať stretnutie s dcérou v zmysle uznesenie krajského súdu, avšak nedvíhal jej telefón ani sa nezdržiaval v byte na S. XX v A., pričom operatívnou hliadkou na pokyn vyšetrovateľa bolo preverované, či sa dnešného dňa zdržiava v mieste bydliska T. C., avšak s negatívnym výsledkom.

35. V potvrdení lekárky maloletej MUDr. V. sa uvádza: „Dieťa bolo choré od 31.5.2019 do 7.6.2019 - otec nebol na OČR/mal dovolenku...otec oznámil... dieťa je ešte stále doma - mimo MŠ ďalší týždeň - na doliečenie od 7.6.2019 do 14.6.2019 mimo MŠ - ale môže ísť na prechádzku bez fyzickej aktivity- od 17.6.2019 môže ísť do MŠ má lístok.

36. V podaní zo dňa 4.7.2019 matka opätovne poukazovala na pokračujúce správanie otca, ktorý matke neumožňoval kontakt s maloletou. Dcéra pravidelne, keď mala byť matkou prevzatá zo škôlky, bola otcom zo škôlky odhlásená a matka buď nemala o nej žiadne správy alebo len stručnú informáciu o tom, že je chorá alebo že otec dcéru chráni pred matkou a dcéra je v bezpečí. Matka od 29.5.2019 nebola s dcérou ani jedenkrát, hoci sa stretnutia opakovane pravidelne dožadovala....matka sa pokúšala o riešenie aj na prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorá však na svoj mail zo dňa 1.7.2019 adresovaný právnenmu zástupcovi otca nedostala žiadnu odpoveď.

37. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 18.9.2019 vypracovaného znalcom Mgr. A. vyplýva, že „maloletá v prítomnosti matky dokáže prekonať subjektívnu neistotu, ktorá je navyše sýtená rodičovským konfliktom a intenzívnym senzitívnym až vulnérabilným (zraniteľným) prežívaním otca, a pri kontakte s matkou sa emočne stabilizovať a prežívať pozitívne interakcie s ňou, čo z klinicko-psychologického hľadiska nekorešponduje s príznakmi psychického a fyzického týrania“. Na otázku súdu aký vplyv na maloletú R. má niekoľkomesačná separácia maloletej od matky a úprava styku maloletej s matkou neodkladným opatrením zo dňa 23.5.2019 č.k. 11P/72/2019-359 znalec v posudku uviedol, že „podľa vyjadrení oboch rodičov fungovalo stretávanie maloletej s matkou za prítomnosti otca dľa predchádzajúceho neodkladného opatrenia. V súčasnosti neprebíha stretávanie maloletej s matkou podľa aktuálneho neodkladného opatrenia v rozšírenom režime bez prítomnosti otca a s prespávaním u matky, pričom sa nerealizuje ani pôvodný limitovaný model stretávania matky s maloletým dieťaťom. Snaha znalca o podanie vysvetlenia tohto nevyhovujúceho stavu zo strany rodičov na vyšetrení maloletej bola neúspešná, nakoľko rodičia sa navzájom obviňovali z nerealizácie kontaktu maloletej s matkou. Otec verbalizoval svoje rozhodnutie nerešpektovať rozšírené neodkladné opatrenie z dôvodu jeho pretrvávajúcej obáv o maloleté dieťa, ako aj z dôvodu jej psychického stavu. Vzhľadom na zadokumentovaný priebeh stretnutí maloletého dieťaťa s matkou, je možné konštatovať, že z psychologického hľadiska má súčasná situácia, separácie maloletej od matky, na mal. R. negatívny dopad, nakoľko nie je vytvorený ani minimálny priestor pre jej stretávanie s matkou a obnovenie ich vzájomných citových a emočných väzieb.“ Ďalej sa v posudku konštatuje: „Maloleté dieťa je, podľa objektivizovaných záverov z viacerých pozorovaní jej interakcie s matkou, na jednej strane opatrná a parciálne obavná voči matke, v dôsledku negatívnych zážitkov, na druhej strane je voči nej otvorená, dokáže sa v jej prítomnosti upokojiť, prežívať pozitívne emócie a aj aktívne vyhľadávať jej prítomnosť. Matka je, v zhode s jej temperamentom, zvýraznenou dynamogéniou a afektívnou reaktivitou, v kontakte s mal. R. aktívna, ale v jej správaní nie sú prítomné ohrozujúce ani manipulatívne tendencie“; alebo aj: „u maloletej sú prítomné aj viditeľné pozitívne emócie a vlastná iniciatíva vo vzťahu k matke (vyhľadá jej blízkosť, volá ju k spoločnej hrovej aktivite, konverzuje s ňou).“ Znalec mal za odôvodnené, „aby maloleté dieťa zotrvalo v osobnej starostlivosti otca ako rezidenčného rodiča, avšak so súčasným individuálnym stretávaním maloletého dieťaťa s matkou aj bez prítomnosti otca a vrátane prespávania u matky.“ Znalec odporúčal zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca so súčasným širokým rozsahom stretávania maloletej s matkou v intenciách aktuálneho petitu (znalec má na mysli uznesenie OS BA II č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019 - pozn. súdu) tak, aby došlo k upokojeniu komplikovanej rodinnej situácie, zabezpečeniu stabilného prostredia maloletej v domácnosti otca so súčasným pravidelným

stretávaním s matkou. Podľa názoru znalca sú otec aj matka schopní samostatne sa postarať o maloletú dcéru.

38. V podaní doručenom zo dňa 24.7.2019 do spisu sp. zn. 47Em/3/2019 matka poukázala na priloženú komunikáciu s otcom, kde na otázku matky, kedy uvidí dcéru, uviedol, že : „Budeš vidieť aj vídavať R.. Detaily dohodneme budúci týždeň. Všetko, čo robím, je pre jej bezpečnosť. Nemám v úmysle ju dlhodobo izolovať“, z čoho je podľa matky zrejmé, že otec si uvedomuje, že dcéru izoluje od matky. Na opakované žiadosti matky, kde sa nachádza dcéra a kedy sa s ňou môže stretnúť, otec uviedol: „R. je so mnou na Slovensku. Je v bezpečí, kde ju nikto nebije, nevrieska na ňu, netýra ju. Je mojou zodpovednosťou, aby bola v klude a v bezpečí.“ Alebo: „R. zajtra v škôlke nebude. Je mojou prioritou a zodpovednosťou, aby bola v bezpečí. Potom s ňou budeš aj ty.“ Na opakované žiadosti matky-(štvrtok 18.7.2019), aby jej otec oznámil, prečo nie je R. v škôlke, otec matke uviedol: „....v každom prípade, znalecké dokazovanie považujem za smerodajné. Viem, že kebyže máš R. u seba, na znalecké by sa nikdy nedostala, lebo sa bojíš pravdy. Všetko čo robím, robím pre R.. Niektí musia zastupovať aj jej záujmy a potreby.“...alebo: „V tvojom stretávaní sa s R. v mojej prítomnosti ako to bolo v marci, apríli, v máji nevidím problém. Nechcem ňu izolovať. Preto som Ti napísal, že budúci týždeň sa dohodneme na detailoch.“ Nato matka odpísala otcovi: „....áno, vidím, že sa staviaš nad súd....nemám viac slov. Ty si mi neumožnil R. vidieť ani za Tvojej prítomnosti (staré uznesenie) a ani nové uznesenie....“

39. V podaní doručenom zo dňa 5.8.2019 do spisu sp. zn. 47Em/3/2019 matka opakovane uviedla, že otec jej od 29.5.2019 až dosiaľ neumožnil stretnutie s dcérou a v dňoch, kedy si ju mala prevziať v škôlke, ju pravidelne zo škôlky odhlasuje. Matka poukázala na priloženú komunikáciu matky a otca, z ktorej vyplýva že otec maloletú izoluje pravdepodobne z dôvodu vykonania znaleckého dokazovania. Prílohou podania je správa otca zo dňa 25.7.2019, kde uvádza: „R., ja sa nesnažím R. privlastniť ani ju izolovať. R. má právo ísť na znaleckú diagnostiku v psychickej pohode a som si istý, že keby si s ňou bola sama, nikdy sa na znaleckú diagnostiku nedostane. Rovnako nie je v bezpečí, keby bola s Tebou sama. Preto robíme znalecký posudok, aby bolo potvrdené, čo je pre ňu bezpečné.“ Ďalej matka poukázala na to, že otec matke neposkytuje informácie, resp. informácie o dcére jej poskytuje oneskorene a len v obmedzenom rozsahu. Matka sa až v júli dozvedela, že ešte v máji sa maloletá sťažovala na bolesť srdca. Uvedenú skutočnosť otec matke oznámil správou zo dňa 26.7.2019, pričom jej neumožnil zúčastniť sa na vyšetrení u kardiológa a lekársku správu z vyšetrenia jej zaslal až na opakované žiadosti. Otec len stručne matke uviedol, že dcéra má všetko v poriadku v súlade s fyziologickým vývojom.

40. V telefonicknej správe otca zo dňa 27.8.2019 otec matke oznámil nasl.: „R. neizolujem ale chránim ju pred agresívnym rodičom, kým pôjde ku znalcovi....“. Matka správou zo dňa 28.8.2019 žiadala otca o informáciu, kam si má ísť pre dcéru, keď nie je v škôlke, načo otec matke odpovedal: „R. nie je v škôlke a je so mnou, kde je v bezpečí.“

41. V podaní doručenom dňa 9.9.2019 do spisu sp. zn. 47Em/3/2019 matka okrem toho, že otec jej bráni v styku s maloletou uviedla, že otec dňa 4.9.2019 matke oznámil, že dcére zmenil škôlku, pričom jej zároveň uviedol, že v ten deň je stretnutie rodičov, na ktoré by mala ísť, inak opäť preukáže, že o dcéru nemá záujem. Matka, vzhľadom na to, že v tento deň bola v práci a túto informáciu nemala skôr, nemohla na stretnutie rodičov ísť, avšak ihneď kontaktovala škôlku.

42. V telefonicknej komunikácii zo 4.9.2019 (č.l. 971 súdneho spisu) otec matke uviedol: „...Mne na rozdiel od Teba na R. záleží a zaujímam sa o jej vzdelávací proces aj činmi, nielen vypisovaním SMS. R. dostala regulárne štátnu škôlku na W. od mesta, kde je prihlásená. Je to štátna škôlka s veľmi dobrými recenziami. ...“ Následne matka opakovane žiadala otca o správu, či už chodí R. do novej škôlky, resp. kde si ju môže vyzdvihnúť. Otec najskôr nereagoval a napokon uviedol, že : „R. je bezpečí so mnou a na Slovensku. Dnes v škôlke nie je.“

43. V podaní doručenom dňa 11.10.2019 (založené do konania vo veci samej sp. zn. 59P/114/2018) otec poukázal na nové dôkazy, a to lekársku správu Národného ústavu detských chorôb zo dňa 28.5.2019 a odborné vyjadrenie PhDr. P. K., PhD. č. XX/XXXX zo dňa 9.8.2019, ktoré majú potvrdzovať týranie maloletej matkou, avšak oba dôkazy boli vyhotovené bez akejkoľvek participácie matky. Lekárska správa NÚDCh MUDr. P. K. vychádza z tvrdení otca, pričom maloletá sa mala vyjadriť, že: „nechce ísť k mamine, je zlá, kričí a bije ma, najradšej som u tatinka.“ V závere správy lekárka konštatuje diagnózu: úzkosť z odlúčenia, Dieťa ako obeť baránok, Iné problémy súvisiace so skupinou primárnej starostlivosti (Z 63.5 Rozchod rodičov v anamnéze) a odporúča užívanie lieku W.. Odborné vyjadrenie PhDr. P. K. vychádza nielen z tvrdení otca, ním vyhovených audionahrávok, ale aj z hodnotiacich správ škôlky „- L. V., založených otcom aj do súdneho spisu. Ďalej otec poukázal na správu z kontrolného logopedického vyšetrenia spoločnosťou F. spol. s r.o. zo dňa 19.7.2019, ktorá má preukazovať, že maloletá v starostlivosti otca prosperuje, nakoľko „komunikuje spontánnejšie, tvorí komplexnejšie

prehovory a zrozumiteľnosť reči je lepšia“. V správe sa okrem iného konštatuje, že: „Pri vstupnej logopedickej diagnostike sa preukázalo zaostávanie jazykových schopností v slovenskom jazyku, v anglickom jazyku dieťa nebolo logopedicky vyšetrené. V novembri 2018 bola dieťaťu odstránená podjazyková uzdička, ktorá bola skrátaná a negatívne ovplyvňovala pohyblivosť jazyka.“

44. Matka založila do spisu vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 28.10.2019, v ktorom poukázala na skutočnosť, že závery znalca o negatívnych zážitkoch maloletej zo starostlivosti matky, resp. o tom, že maloletá mala byť vystavená agresívnym a hostilným atakom zo strany matky, nevychádzajú zo znaleckého dokazovania, ale pravdepodobne z nahrávok založených v súdnom spise. Ak vzal znalec do úvahy tieto nahrávky, ktoré matka považuje za nezákonné a neobjektívne, mal to uviesť. Obmedzil sa však iba na konštatovanie - napr. na str. 48 a str. 52 posudku: „....podľa zadokumentovaných zvukových nahrávok otca.“ Matka ďalej k obsahu znaleckého posudku namietala, že znalec sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so zásadnou skutočnosťou, ktorá nepochybne mohla mať vplyv na postoj maloletej R. k matke, a to, že maloletá od novembra 2018 matku nevidela takmer 4 mesiace, potom sa s matkou stretávala iba pár hodín v týždni za prítomnosti otca v neprirodzenom prostredí v nákupnom centre, resp. v detskom kútiku a následne až do vykonania znaleckého dokazovania maloletá matku nevidela celé dva mesiace. Znalec ďalej uviedol, že otec má: „...neuvedomovanú tendenciu maloleté dieťa ovplyvňovať vo vzťahu k matke“ (str. 50 otázka č. 8 posudku), no pri hodnotení a pozorovaní maloletej matke túto skutočnosť nezohľadňuje v žiadnom smere. Je však potrebné zohľadniť nielen časový faktor, ale aj to, že k znalcovi prišla maloletá s otcom, u ktorého znalec vyhodnotil (na str. 47 posudku), že: „otec reaguje aktuálne senzitivne a protektívne vo vzťahu k maloletej, čo sa môže parciálne prenášať aj na postoj maloletej k matke....“. Uvedená skutočnosť je však pre posúdenie významná a jednoznačne mala vplyv na vnímanie matky maloletou (ktorá po celý čas bola iba u otca, v jeho starostlivosti, pod vplyvom výlučne jeho názorov). Uvedené potvrdzuje aj fakt, že po chvíli kontaktu s matkou sa maloletá osmelila, upokojila, uvoľnila „bez viditeľných negatívnych prejavov v správaní“ (str. 44 posudku). Rovnako tak sa znalec v tomto ohľade vyjadruje na str. 48 posudku či na str. 50 posudku (otázka č. 8 v závere. Ambivalentný postoj maloletej k matke, ku ktorému znalec dospel, odôvodnil preexponovaným a neprimeraným verbálnym reakciám z strany matky (čo znalec hodnotil pravdepodobne z nahrávok vyhotovených otcom). Na druhej strane znalec uviedol, že neistota maloletej je sýtená rodičovským konfliktom a intenzívnym až zraniteľným prežívaním otca. Znalec zdôraznil negatívny dopad separácia maloletej od matky. Znalec dospel k jasnému záveru, že obaja rodičia, teda aj matka, sú schopní samostatne sa o maloletú postarať. Vzhľadom na uvedené, ako aj to, že súčasný stav, teda to, že matka sa s dcérou vôbec nestretáva, resp. stretávala len v obmedzenom režime, už takmer rok výlučne z dôvodov na strane otca (ktorý sa navyše netajil tým, že maloletú od matky izoluje, a to až do znaleckého dokazovania) je spôsobený jedine konaním otca, čo nepochybne malo dopad na vzťah maloletej a matky.

45. Dňa 4.11.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie otca k znaleckému posudku znalca Mgr. A., v ktorom otec s poukazom na závery znaleckého posudku v bode 2, 3, 4, 10, 17, 20 vyjadril námietky voči odporúčaniu znalca v bode 16 znaleckého posudku o širokej úprave styku maloletej s matkou. Podľa otca aktuálna situácia v správaní matky nie je natoľko zastabilizovaná a predvídateľná, aby mohla riadne zabezpečovať stabilné a bezpečné výchovné prostredie pre maloletú dcéru.

46. Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 6.11.2019, vylúčeným na samostatné konanie vedené pod sp.zn. 11P/170/2019, sa matka domáhala zrušenie uznesenia o neodkladnom opatrení vydaného Okresným súdom Bratislava II č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 a nariadenia nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnosti otcovi odovzdať maloletú R. do osobnej starostlivosti matky alebo alternatívne, aby rozšíril doteraz súdom upravený styk maloletej R. s matkou. Svoj návrh odôvodnila tým, že v súčasnosti je styk matky a maloletej upravený uznesením Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 tak, že matka je oprávnená sa stretávať s maloletou v každom kalendárnom týždni v roku v stredu v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod. v prítomnosti otca. Otec nariadené neodkladné opatrenie nedodržiava a nerešpektuje rodičovské práva matky. Situácia je naozaj vážna. Matka sa s dcérou nestretáva ani v rozsahu upravenom neodkladným opatrením, pričom od 09.10.2019 sa mala matka s dcérou stretnúť osemkrát, no stretli sa len trikrát. Pri tak obmedzenom rozsahu (aký je vymedzený súdnym rozhodnutím) je ďalšie obmedzovanie styku matky s dcérou v dôsledku konania otca neprípustné. Matka dcéru nevidela takmer dva týždne (od 19.10.2019 do 30.10.2019), potom ju videla na dve hodiny (dňa 30.10.2019) a odvtedy dcéru zase nevidela, pričom o nej nemá ani žiadne informácie. Otec nerešpektuje nielen matku ako rodiča, ale ani súdne rozhodnutie, keďže matka sa v dôsledku konania a správania otca s dcérou nestýka ani v minimálnom rozsahu stanovenom súdnym rozhodnutím. Matka

nerozumie konaniu otca, ktorý umožnil matke po dlhých mesiacoch kontakt s dcérou aj osamote, bez jeho prítomnosti. Bolo tomu tak dňa 19.09.2019 a dňa 20.09.2019. Matka s dcérou si čas strávený spolu užili, maloletá sa z prítomnosti matky tešila. Po styku matka bez akýchkoľvek problémov dcéru odovzdala otcovi. Dokonca sa otec vyslovil, že sa dohodnú na styku aj s prespatím, čomu sa matka veľmi potešila. Všetko sa však zmenilo po tom, ako otec (daň 25.9.2019) prevzal rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave (č.k. 20CoP/121/2019-600 zo dňa 4.9.2019), ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Bratislava II tak, že návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Od tohto dňa sa správanie otca vrátilo do starých koľají, ba dokonca sa toto ešte vyostrilo. Otec neposkytuje matke žiadne informácie, o dcére rozhoduje výlučne sám. Ak otec matke aj poskytne nejaké informácie o maloletej, tieto zásadne poskytuje s oneskorením a v obmedzenom rozsahu. Matka v dôsledku konania otca nemá akúkoľvek možnosť sa o dcéru starať, podieľať sa na jej výchove, podieľať sa na rozhodovaní o záležitostiach týkajúcich sa maloletej a tráviť s ňou plnohodnotne čas.

47. Uznesením č.k. 11P/170/2019-81 zo dňa 20.11.2019 vykonateľným dňa 6.12.2019 (právoplatným v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k.20CoP/20/2020-499 zo dňa 4.3.2020) bolo zrušené neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletou, ktoré bolo vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402 a súčasne bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola matka oprávnená stretávať sa s maloletou R. C., nar. XX.X.XXXX, počas bežného roka každý páry kalendárny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod.; s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca. Počas vianočných sviatkov v kalendárnom roku 2019 od 15.00 hod. dňa 24.12.2019 do 12.00 hod. dňa 26.12.2019 s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v mieste bydliska otca. Vo zvyšku bol návrh matky zamietnutý.

48. Zo správy OR PZ v A. J., Odboru kriminálnej polície, X. oddelenia vyšetrovania (založenej do konania vo veci samej sp. zn. 59P/114/2018) vyplýva, že uznesením zo dňa 11.11.2019, ČVS: Y.-XXX/X-M.-A.-XXXX, bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b) ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté v bode 1 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zastavené, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Vychádzajúc z analýzy skutkového stavu, výpovedí jednotlivých svedkov, znaleckých posudkov z odboru psychológie ako aj z listinných dôkazov sa v predmetnom uznesení konštatuje, že počas prípravného konania nebol vyprodukovaný ani jeden taký dôkaz, ktorý by preukázal, že R. S. sa dopúšťala konania, ktorým by vystavovala osoby blízke (poškodeného a poškodenú - maloletú) fyzickému alebo psychickému utrpeniu. Čo sa týka nahrávok, ktoré boli poškodeným predložené do spisového materiálu vyšetrovateľ Policajného zboru uviedol, že jednak tieto nahrávky neobsahujú také skutočnosti, ktoré by boli predpokladom trestnosti vyšetrovaného činu a jednak je evidentné, že poškodený ako otec maloletej po tom ako vyhľadal odbornú pomoc pre týranú ženu a získal potrebné „odborné“ vedomosti, tak zbieral „dôkazy“, ktoré následne aj predložil do civilného a trestného konania. Vyšetrovateľ PZ však nemôže ignorovať ani to, že poškodený podal trestné oznámenie až v novembri 2018 a počas celého obdobia, kým on „zbieral“ informácie, tak sa o maloletú starala jej matka (podozrivá), a to R. S.. Dokonca aj priložená fotografia do spisového materiálu preukazuje, že dňa 20.11.2018, kedy bolo Okresným súdom Bratislava II vydané uznesenie, ktorým bola maloletá R. C. zverená predbežne do osobnej starostlivosti otca, o maloletú sa starala R. S., nakoľko poškodený sa nachádzal v zamestnaní, o čom svedčí to, že poškodený nemal žiadnu obavu nechať svoju maloletú dcéru v starostlivosti R. S.. Vo vzťahu k maloletej R. sa v označenom uznesení konštatuje, že veľmi dôležitým dôkazom je znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený v trestnom konaní ČVS: Y.-XXX/X-M.-A.-XXXX, z ktorého vyplýva, že „z hľadiska vývinového maloletá prežívala a prežíva vzťahovú väzbu k obojom rodičom, rovnako emocionálnu, sociálnu aj existenčnú závislosť na oboch rodičoch. K matke aj k otcovi prežíva maloletá pozitívny emocionálny vzťah. Maloletá nenesie žiadne známky v správaní, v prežívaní, ani vo verbalizáciách, že by si pamätala akékoľvek okolnosti vyšetrovaného trestného skutku. Zo psychodiagnostiky nevyplývajú vo vnímaní a prežívaní maloletej žiadne znaky negatívnych zmien z konania matky. Maloletá má k matke pozitívny emocionálny vzťah, na matke je až emocionálne závislá. Maloletá nereprodukuje žiadne spomienky, ktorými by si vybavovala a reprodukovala konanie matky popisované v uznesení o začatí trestného stíhania a

súvisiace s vyšetrovaným trestným skutkom. Konanie matky súvisiace s vyšetrovaným trestným činom nezanechalo na psychike maloletej žiadne následky. Zo psychodiagnostiky maloletej nevyplývajú žiadne známky v správaní ani v prežívaní maloletej, že by konanie matky maloletá pociťovala ako ťažké príkorie. Maloletá nedisponuje žiadnymi znakmi v správaní ani v prežívaní, ktoré by svedčili o skutočnosti, že konaním matky bolo maloletej spôsobené psychické a fyzické utrpenie. "...MUDr. C. V., detská lekárka maloletej vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že „ ...od prvej návštevy dieťa (krátko po narodení) chodilo pravidelne do detskej ambulancie, do poradne pre deti do jedného roka. Dieťa bolo riadne očkované a celý vývoj prebiehal v norme. V priebehu návštev matky s dieťaťom, prišli vždy spolu. Dieťaťo bolo od malička veľmi uplakané. Bránilo sa vyšetreniam. Všimla som si na mame, že je nervózna, tenzná. Pripisovala som tomu, že to je prvé dieťaťo matky a že môžu byť plačlivé a matka je ustráchannejšia a z toho vyplýva mnou postrehnutá nervozita.Potom do 3 rokov dieťaťo bolo všetko v poriadku, na dieťaťo som nezaznamenala žiadne stopy násillia, modriny či niečo podobné.... 14.06.2018 bol dátum, kedy prišla matka s dieťaťom sama do ambulancie, lebo bolo choré a poslala som ju aj na ďalšie vyšetrenie na ortopédiu, nakoľko stáčala ľavú nohu do vnútra.... Po celú túto dobu od malička, dieťa v ambulancii vždy strašne plakalo, keď prišlo s rodičmi, skoro nikdy sa nedalo vyšetriť bez kriku... Aj mama bola taká tenzná, aj pri vyšetreniach, ale neprejavovala sa agresívne... Dňa 05.09.2018 prišiel otec dieťaťa do mojej ambulancie sám, toto bolo prvýkrát, a poprosil ma či ho môžem vypočuť. Vyrozprával situáciu, ktorá je v rodine a teda, že priateľka, matka dieťaťa, R. bije keď nechce poslúchať, problémy sú aj v materskej škôlke a že matka ju v živote neodniesla do materskej škôlky... On mi povedal, že nevie čo má robiť, že je zúfalý, že potrebuje dieťa dať vyšetriť... Nato som mu odporučila pedopsychológa a vypísala som aj výmenný lístok na odborné vyšetrenie dieťaťa.... Dňa 25.09.2018 opäť prišiel do mojej ambulancie sám p. C., s tým, že mi povedal, že matka zbila včera dcéru viackrát po tvári a vyhrážala sa mu, že mu ju ukradne a pôjdu do Švajčiarska, alebo odíde na K. ulicu, kde ju bude týrať.... Tiež uviedol, že situácia sa veľmi zhoršila, takmer niekoľkokrát v ten deň bolo dieťa matkou bité, veľa kričí a nadáva. Tiež uviedol, že matka dieťaťa uviedol, že nebije len dieťa ale aj jeho. Že proste ho bije po hlave, chytí ho pod krk, kope ho.... Dňa 04.10.2018 bol otec s maloletou R. v ambulancii, lebo kašlala a oznámil mi čo sa stalo v materskej škôlke a teda, že pani učiteľka chcela odstrániť R. kúsok jedla, čo jej ostal na tvári a keď dvihla nad ňu ruka a blížila sa, tak sa dieťaťo strašne rozplakalo a roztriaslo a utekalo do kúta.... Následne začiatkom decembra 2018 mi otec p.- C. priniesol do ambulancie rozhodnutie súdu, že dieťa mal. R. je predbežne zverená do starostlivosti otca. Povedal len toľko, že odteraz bude s ňou chodiť len on, pričom toto odporučili aj v škôlke, ako aj psychológ. Od tohto dátumu chodí s maloletou R. do ambulancie len otec p. C.. Tiež chcem uviesť, že dňa 22.11.2018 bol samotný otec v ambulancii a pustil nám nahrávky, ktoré natočil v byte na S. ulici, boli to zvukové nahrávky, boli asi 4 - 5, on nám pustil 3 nahrávky....Po tomto vypočutí sme uverili otcovi, že situácia v ich rodine je taká ako to vykreslil.... Dňa 08.04.2019 prišlo dieťaťo do ambulancie choré, pričom dňa 10.04.2019 mi matka telefonovala s tým, že či je dieťaťo naozaj choré, keď je na Facebooku a má byť doma. Dňa 15.04.2019 bolo dieťaťo na kontrole s otcom, s tým, že do 23.04.2019 má byť doma, lebo malo ešte teplotu a má sa doliečiť. Otec s maloletou absolvoval vyšetrenie v PAA. Potom boli už len bežné kontroly a vyšetrenia až 31.05.2019 bolo choré s hnačkami a angínou. Bolo choré do 07.06.2019, kedy prišlo na kontrolu. Povedala som, že sa dieťaťo má doliečiť a nechodiť do kolektívu týždeň. ...Otec bol naposledy u mňa s maloletou R. 27.06.2019 (dieťa má búšenie srdca po tom, čo s tým, že dieťa má týždeň búšenie srdca a bolesti na hrudníku, tak som dieťa odoslala na kardiologické vyšetrenie. Toto vyšetrenie bolo negatívne, takto mi to telefonicky oznámil otec. Od toho dátumu som nevidela ani otca ani dieťa a ani mi nikto nevolal. Do dnešného dňa mi otec od psychológa nedoniesol správu, lebo, že je to v štádiu vyšetrovania a teda ju nemám, len pri jednom z vyšetrení mi otec povedal, že dieťa psychológ chce poslať k psychiatrovi..."

49. V písomnom vyjadrení matky k dôkazom predloženým otcom matka poukázala na neobjektívnosť odborného vyjadrenia PhDr. P. K., PhD. č. XX/XXXX zo dňa 9.8.2019, ktorá svoje závery oprela výlučne o tvrdenia otca, resp. ním predložených podkladov. Ak znalkyňa popisuje depresívne príznaky u maloletej, treba uviesť, že je to práve otec, ktorý s maloletou trávi takmer všetok čas (matka iba obmedzene, pár hodín týždenne, aj to nie pravidelne). Aj napriek tomu znalkyňa všetko pripisuje na farchu matky. K správe psychiatricky MUDr. K. matka poukázala na to, že v čase, keď bola dcérka vyšetrená (28.6.2019) kvôli „nočným záchvatom“, tak matka s dcérkou sa viac než 3 týždne (od 29.5.2019) nestretla a aj predtým (od novembra 2018) sa s ňou stretávala len vo veľmi obmedzenom rozsahu.

50. Psychologička PhDr. K. S. vo svojej správe k poradenským stretnutiam s R. S. a T. C.K. zo dňa 13.11.2019 uviedla, že v lete a na jeseň tohto roku sa realizovali individuálne poradenské stretnutia s p. S. a tri párové stretnutia za účasti pani Ž.Z., ktorú oslovil p. C. na pomoc k vyjednávaní porozchodovej

starostlivosti. Ich témou bol podrobný popis stretnutí matky a dcéry, dohodnutie ďalších stretnutí a zdieľanie ich obsahu. Komunikácia rodičov mal. R. bola silne ovplyvnená nedôverou, vzájomnou hostilitou až ponižovaním. Tieto obranné mechanizmy sú pozostatkom narušeného a nefunkčného partnerského vzťahu, aktuálne sú však udržiavané aj skúsenosťou posledných mesiacov, bezmála roka. V tomto čase sa do popredia dostala právna rovina sporu a s ňou súvisiaca tvorba dôkazov namierených proti jednému i druhému partnerovi. Pre dieťa, ktoré je v centre takéhoto rodičovského vzťahu je atmosféra, ktorá ho charakterizuje nesmierne emocionálne náročná. Je teda dôležité, aby sa tieto situácie eliminovali a dieťa im nebolo vystavované. Keďže na základe poradenského procesu má psychologička za to, že matka nie je pre dieťa nebezpečná, anamnesticky je jeho vzťahovou osobou, nie je dôvod, aby jej kontakt s dcérou prebiehal za asistencie otca. Dieťa sa narodilo do rodiny, väčšinu svojho života si tvorilo vzťah k obojmu rodičom. Vzniká tak jedinečné puto, ktoré, i keď je násilne prerušené, má schopnosť reštaurovania a ozdravenia, potrebuje však čas a priestor.

51. V písomnom vyjadrení zo dňa 2.12.2020 matka poukázala na to, že styk s dcérou sa dňa 3.11.2020 sa nerealizoval, následne sa styk s dcérou realizoval dňa 6.11.,9.11.,13.11. a 16.11.2019. Odvtedy sa styk matky s dcérou opäť nerealizoval, pričom otec tvrdí, že dcéra je chorá. Matka však o dcére nemá žiadne informácie, tieto jej otec neposkytuje. Dňa 25.11.2019 bolo právnomu zástupcovi otca doručené uznesenie č.k. 11P/170/2020-81 zo dňa 20.11.2019, ktorým bol rozšírený styk maloletej s matkou, avšak tento prevzaté neodkladného opatrenia účelovo odkladá.

52. Právny zástupca otca dňa 13.12.2019 založil do spisu vyjadrenie k vyjadreniam matky, pričom zdôraznil, že to bol práve on, kto za účelom zlepšenia psychickej pohody mal, dcéry inicioval stretnutia rodičov za prítomnosti psychologičiek PhDr. K. S. (psychologička zaobstaraná zo strany matky) a PhDr. J. Ž. (psychologička zaobstaraná zo strany otca). Rodičia si úpravu rodičovských práv a povinností k mal. upravovali dohodou postupne, pričom styk s mal. prebiehal podľa dohody až do dňa 30.10.2019. Stretnutia rodičov za účasti psychológov, na ktorých sa rodičia dohadovali aj na styku s mal. dcérou prebiehali od počiatku mesiaca september 2019 (t.j. v čase vykonateľnosti neodkladného opatrenia č.k. 11P/72/2019- 359 zo dňa 23.5.2019 - pozn. súdu). Z uvedeného dôvodu považuje otec matkino tvrdenie, že sústavne porušuje vykonateľné súdne rozhodnutie ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dcére a koná v rozpore s jej najlepším záujmom, za účelové a neopodstatnené. Otec postupoval v zmysle dohody rodičov a nie v zmysle uznesenia, čo je v danom prípade maximálne logické, keďže stranami dohody boli v danom čase obaja rodičia. Akýkoľvek rodič v danej situácii by postupoval obdobne, pričom je priam zarážajúce, že matka i napriek vedomosti o dohode medzi rodičmi sa snaží z tohto vyvodit' nerešpektovanie súdneho rozhodnutia zo strany otca. Matka ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že otca na stretnutiach žiadala, aby jej mal. dcéru nechal dlhšie, nakoľko sa mal. dcéra pýtala k matke. Matka sa prezentuje ako obeť, ktorej sú aj v rámci dohody s otcom ponúkané len dvojhodinové stretnutia s mal. dcérou, pričom by s dcérou chcela tráviť viac času. V súvislosti s predmetným vykresľovaním matkinej osoby upriamujeme pozornosť súdu na skutočnosť, že matka pravidelne a väčšinou ukončuje stretnutie s dcérou predčasne, pričom ide o skracovanie jej času s dcérou o 30 minút až 50 minút, v niektorých prípadoch aj viac ako o hodinu, a to s odôvodnením ako dcéra je už unavená, vonku je zima, prípadne sa matka len rozčúli a zo stretnutia odíde. Matka v drivej väčšine prípadov chodí na stretnutie s mal. dcérou aj s matkinými rodičmi. Bola to však matka, ktorá po vydaní uznesenia krajského súdu zásadne zmenila svoje správanie, odmietala ďalšie stretnutia s otcom za účasti psychológov, a dožadovala sa dodržiavania styku s mal. v zmysle účinného neodkladného opatrenia, a to napriek skutočnosti, že v rámci tohto mala mať styk s dcérou upravený v menšom rozsahu ako tomu bolo v zmysle dohody rodičov. Otec poprel tvrdenia matky, že ju o zdravotnom stave maloletej neinformuje. V období, keď sa styk otca s maloletou nerealizoval, otec matke umožnil aspoň telefonický kontakt s dcérou vždy keď o to matka požiadala, pochopiteľne s výnimkou časov, kedy mal. spala alebo boli u lekára. Otec s ohľadom na dlhodobjšie zdravotné problémy mal. matku žiadal, aby čas s mal. dcérou trávila v klude. Matka však odmietla otcov návrh, aby s dcérou čítala knižky a logopedické materiály a táto vyhlásila, že čas so svojou dcérou bude tráviť tak, ako sama uzná za vhodné, pričom dcéru nechala 2 hodiny behať v detskom ihrisku a dcéru otcovi vrátila prepotenú. Dcére bol následne zistený zápal priedušiek a boli jej predpísané antibiotiká. Otec matke opakovane ponúkol trávenie času s mal. s programom, kedy by sa matka venovala logopedickej aktivite s mal., tento jej opakovane na styk nosil aj potrebné pomôcky, avšak matka obdobný styk s mal. dcérou odmietala, zakaždým len nechávala mal. dcéru behať v detských kútikoch, a to aj v prípadoch, kedy bola mal. dcéra po chorobe alebo mala na chorobu nábeh. Navyiac v prípade, že by matka naozaj chcela s mal. dcérou tráviť toľko času, ako to sama prezentuje, táto by neukončovala každý jeden styk s odôvodnením, že mal. je už unavená, ale našla by si iný spôsob trávenia času s mal. tak, aby dohodnutý čas mohla plnohodnotne využiť.... Ako

z vyjadrení matky a otca zhodne vyplýva, otec inicioval stretnutie rodičov za účasti psychológov, čo v konečnom dôsledku viedlo k postupnému dohadovaniu sa rodičov na styku s mal. a riadnemu priebehu týchto stykov bez výraznejších komplikácií. Otec dokonca matke po vydaní uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo zrušené nariadené neodkladné opatrenie Okresným súdom v Bratislave II chcel umožňovať styk s dcérou nad rámec tohto uznesenia, a to práve na základe dohody, ku ktorej rodičia dospeli na stretnutiach, ktoré inicioval otec. Matka však túto možnosť otca nevyužila, ako nevyužívala následne ani styk s mal. dcérou v plnom rozsahu. Dcéra v starostlivosti otca prosperuje, čo sa potvrdilo práve tým, že odkedy otec začal komunikovať s mal. v slovenskom jazyku namiesto matky, táto sa zásadne v tomto jazyku zlepšila. Z tohto však vyplýva, že matka sa mal. dostatočne nevenovala. Ak matka spochybňuje lekárske a logopedické správy, tak otec konštatuje, že matka za spolužitia rodičov v spoločnej domácnosti nechávala takmer celú starostlivosť o mal. na otca, ktorý nielenže každý deň vozil mal. dcéru do škôlky a zo škôlky, ale tento s ňou absolvoval aj všetky lekárske vyšetrenia. Matka odmietala s dcérou navštevovať lekárov a túto povinnosť prenechávala výlučne na otca. V prípade, že by matka bola ochotná s dcérou chodiť k lekárom, nebol by otec týchto nútený navštevovať sám a podľa vyjadrení matky by boli následne správy lekárov „objektívnejšie“.

53. Na pojednávaní dňa 17.12.2019 právna zástupkyňa matky poukázala na to, že obaja znalci vypracovávali znalecký posudok v čase, kedy dcéra bola už trištvrte roka v osobnej starostlivosti otca a v tom čase od 29.5.2019 nemala s matkou absolútne žiadny kontakt, a to výlučne na základe svojvoľného rozhodnutia otca. Žiadne z tvrdení otca, ktorými sa snažil matku očierniť aj v tomto súdnom konaní nebolo preukázané objektívnym dôkazom. Matka na pojednávaní dňa 17.12.2019 uviedla, že uplynulý víkend to bolo prvý krát, čo dcérku mala s prespatím na víkend. Mala si ju vyzdvihnúť v škôlke o 15.00 hod., kde však už nebola s tým, že si ju vyzdvihol otec. Volala mu, ale mal vypnutý telefón. Ona sa mu nevie dovolať, on má vždy buď vypnutý telefón alebo ju vypína, t.j. preruší, alebo ani nezdvihne hovor. Písala mu preto SMS, kde je R., keďže si ju mala vyzdvihnúť zo škôlky. Otec jej odpísal, že dcéra je v mieste bydliska na S., že tam si ju má vyzdvihnúť. Prišla teda pre ňu a vzala si dcéru ku sebe, mali pekný čas, urobili si program - boli spolu na prechádzke, aj na vianočných trhoch, aj v detskom kútiku, v hračkárstve. R. nechcela spať sama, tak spala so ňou v posteli. Ponúkla jej, či chce spať vo svojej izbičke, kde má rozťahovaciu posteľ alebo v spálni so ňou. Do detskej izby jej kúpila rozťahovaciu posteľ už pred rokom, a to práve pre tento prípad, aby R., keď príde ku nej, nemusela spať sama, a zároveň, aby si privykala na svoju izbičku, príp. v budúcnosti ak si bude chcieť zavolať kamarátku na prespatie. Nakoľko R. bola citlivá, túlila sa ku nej, tak napokon spali spolu na dolnej časti tej rozťahovacej postele. R. sa jej pýtala počas svojho pobytu u nej, či ocka bila. Spýtala sa jej, či to niekedy videla, odpovedala: „nie“. Počas pobytu u nej sa R. dožadovala jej prítomnosti, keď napr. odbehla do kuchyne z obývačky, kde majú jedálenský stôl a kde R. jedla. Pýtala sa, že či odíde, ale aj že či sa vráti, keď pôjde k ockovi, teda v tom zmysle, či ju ešte uvidí. V nedeľu večer, keď R. oznámila, že na druhý deň ide do škôlky, tak ťažko zaspávala a keď aj zaspala, tak sa budila so slovami „maminka kde si?“. Ráno o 8.00 hod. boli v škôlke, R. sa tam rozplakala, že či ju ešte uvidí, musela jej sľúbiť, že sa v stredu stretnú. K predčasnému ukončovaniu styku s dcérou uviedla, že otec na styk často meškal, niekedy aj hodinu, pričom R. zavčas ráno vstáva, u nej vstávala o 5.00 hod., preto už o jedenástej bola očividne unavená. Snažila sa to nejako riešiť, išli do W. T. kúpiť knižku a čítala jej, ale ona sa začala váľať po zemi a hovorila, že je unavená, že chce ísť spať. Nechcela ju preto trápiť. Pokiaľ sa to stalo pri realizácii styku v popoludňajších hodinách, tak to mohlo byť spôsobené tým, že R. často v škôlke nespáva, a potom je už veľmi unavená.

54. Na pojednávaní dňa 17.12.2019 právny zástupca otca predniesol protinávrh, pričom žiadal maloletú zveriť do osobnej starostlivosti otca s tým, že výšku výživného upresnil dodatočne (v podaní doručenom dňa 7.1.2020, kde žiadal priznať výživné 250 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca). Styk navrhol upraviť každý páry kalendárny týždeň v utorok a štvrtok, v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nepáry kalendárny týždeň v utorok a štvrtok, v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod. a to za prítomnosti otca (t.j. v rozsahu 7 hodín týždenne). Zotrval na pôvodnom návrhu, čo sa týka povinnosti matky podrobiť sa poradenstvu za účelom usmernenia jej správania k maloletej dcére a jeho nápravy. Uviedol tiež, že nie je pravdou, že sa nepreukázalo násilné správanie matky voči dcére, nakoľko znalec Dr. A. toto správanie potvrdil vo viacerých bodoch v znaleckom posudku. Čo sa týka párovej terapie u F.. S. a Dr. Ž. otec poprel, žeby Dr. Ž. matku osočovala, resp. akýmkoľvek spôsobom bola voči nej zaujatá. Styk matky s dcérou sa aj za účasti Dr. Ž. postupne rozširoval, pričom matka sama z neznámych príčin tieto stretnutia ukončila, ako ani nechcela zotrvať na ďalších dohodách s otcom a to aj v prípade, že týmito bol matke styk s dcérou zabezpečený v širšom rozsahu ako určovalo uznesenie. V súvislosti s uvedeným otec žiadal, aby bola Dr. Ž. v danej veci predvolaná a vypočutá a rovnako tak aj Dr. S.á.

55. Mailom zo dňa 11.10.2019 oznámila Dr. Ž. obom rodičom ukončenie účasti na ďalšom hľadaní dohody, a to z jej strany z dôvodu straty dôvery matky.

56. V písomnom vyjadrení matky zo dňa 2.12.2020, založeného do konania 47Em/3/2019 sa uvádza, že v čase od 9.10.2019 sa mala matka stretnúť s dcérou 8-krát a stretli sa len 3-krát. Matka dcéru nevidela takmer dva týždne (od 19.10.2019 do 30.10.2019), potom ju videla dve hodiny dňa 30.10.2020 a odvtedy až do 6.11.2020 ju zasa nevidela, pričom o nej nemala ani žiadne informácie. Následne sa realizoval styk s dcérou dňa 6.11., 9.11., 13.11., 16.11.2019. kedy matka dcéru videla naposledy, nakoľko otec tvrdí, že je opäť chorá.

57. V písomnom vyjadrení zo dňa 7.1.2020 matka uviedla, že od 29.05.2019 až do času, kým začal otec navštevovať Dr. Ž., tento matke neumožňoval styk s dcérou vôbec (to zn. viac ako tri mesiace). V máji 2019 nariadené nové neodkladné opatrenie ohľadne styku matky s dcérou otec nedodržiaval, pričom v tom čase neumožňoval matke styk ani podľa pôvodného neodkladného opatrenia (nariadeného krajským súdom). Matka preto bola ochotná urobiť akýkoľvek krok, aby sa situácia zmenila a mohla sa aspoň na pár hodín vidieť s dcérou. Stretnutí sa preto zúčastnila. Takéto stretnutia sa realizovali trikrát. Na prvom stretnutí sa rodičia dohodli, že matka sa môže konečne s dcérou stretnúť (hoci išlo o deň, kedy mala mať matka dcéru podľa súdneho rozhodnutia). Dňa 11.09.2019 sa uskutočnilo stretnutie dcéry s matkou za prítomnosti otca (dcéra nebola s matkou od 29.05.2019). Styk dňa 19.09.2019 prebehol bez prítomnosti otca, a rovnako tak to bolo aj dňa 20.09.2019. Ďalší styk sa nerealizoval a potom bolo doručené zmeňujúce uznesenie krajského súdu zo dňa 4.9.2019, a tak sa ďalšie styky realizovali len za prítomnosti otca. Na ďalšom stretnutí bola situácia a správanie otca úplne odlišné, otec nemal viac ochotu sa dohodnúť. Stretnutia matky s dcérou sa naplánovali tak, že tieto kopírovali súdneho rozhodnutie (pôvodné uznesenie krajského súdu) a otec „povolil“ matke styk o jednu hodinu dlhšie, samozrejme v detskom kútiku. Na treťom stretnutí bola matka osočovaná aj zo strany Dr. Ž.Z., že je trestne stíhaná. Ďalšie stretnutia sa už nerealizovali z dôvodu straty dôvery matky k Dr. Ž.. Vychádzajúc z vyjadrení otca je zrejmé, že otec nepovažoval a neopovažuje súdne rozhodnutie za záväzné a má pocit, že je to on, kto bude určovať, ako sa bude matka s dcérou stretávať. K dohode o styku, ktorá mala byť výsledkom sedení, matka uvádza, že v tom čase bolo vykonateľné uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019. Práve z tohto vychádzala aj otcom toľko zdôrazňovaná dohoda o styku matky s dcérou. Keďže otec predchádzajúce rozhodnutie nerešpektoval, matka bola ochotná pristúpiť na akúkoľvek dohodu, len aby s dcérou mohla byť. Otec však prezentuje túto dohodu ako svoj ústretový krok, ktorým mal umožniť matke byť s dcérou viac, čo nezodpovedalo realite, ani v tom čase vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu. Z dôvodu, aby sa otec k matke nesprával urážlivo, chodí niekedy matka na styk so svojimi rodičmi (resp. jedným z nich). Matka na uvedenom nevidí nič zlé, a to aj z dôvodu, že maloletá R. má právo vidieť a byť aj so svojimi starými rodičmi, s ktorými za posledný rok (v dôsledku konania otca) netrávila takmer žiadny čas. Ďalej matka poukázala na to, že otcove vyjadrenia si protirečia - veď predsa, keby otec umožňoval matke stretnutia nad rámec súdneho rozhodnutia (ktoré rozhodnutie však nedodržiaval, čo sám potvrdil), potom by ho matka nežiadala o to, aby sa dodržiavalo súdne rozhodnutie, ktoré by poskytovalo styk s dcérou v širšom rozsahu. Matka trvá na tom, že otec do stykov zasahoval, pričom neraz matku usmerňoval, aby s maloletou nebehala po kútiku, ale učila sa s ňou logopédiu, čítala knihy a pod. (a to aj napriek tomu, že sa videli málo, len pár hodín v týždni, niekedy po dlhých týždňoch, čo sa nevideli vôbec) počas čoho matku označoval „matka tyranka“ a „čo si za matku“ a pod. Tvrdenie otca, že matka za spolužitia rodičov a maloletej v spoločnej domácnosti nechávala takmer celú starostlivosť o maloletú na otca, ktorý s ňou o. i. mal absolvovať aj všetky lekárske vyšetrenia, je nepravdivé. Matka upriamuje pozornosť na výpoveď MUDr. C. V. (vychádzajúc z uznesenia zo dňa 11.11.2019 str. 17 v trestnom konaní vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby), ošetrojúcej pediatričky, ktorú maloletá navštevuje od narodenia. Ošetrojúca lekárka uviedla, že v priebehu návštev matky s dieťaťom, prišli vždy spolu. Je teda zrejmé, že do ambulancie chodili rodičia spolu a nie iba otec tak, ako to sám tvrdí. Otec chodil s maloletou po lekároch sám až po tom, ako sa rozhodol pripravovať na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Tvrdenia otca, že sa lekárske vyšetrenia zúčastňoval sám výlučne za účelom zistenia stavu maloletej, sú zavádzajúce, nepravdivé a čisto účelové. K skorším odchodom zo stykov s dcérou matka dodala, že dôvodom bolo jednak nevhodné správanie otca ako aj skutočná únava dcéry. Nie je preto pravdivé tvrdenie otca, že by sa matka na únavu dcéry vyhovárala, matka však reflektuje na potreby dcéry, ktorá sa často ešte pred skončením styku ukladala na zem, líhala si a pod.. Ohľadne (ne)poskytovania informácií zo strany otca matka uviedla že nikdy netvrdila, že otec jej neposkytuje žiadne informácie,

avšak matka tvrdila, že otec jej neposkytuje relevantné a včasné informácie, v čom matka vidí zásadný rozdiel. K realizácii styku matky s dcérou počas vianočných sviatkov matka poukázala na to, že v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia mala upravený styk s dcérou počas vianočných sviatkov, t. j. od 24.12.2019 od 15:00 hod. do 26.12.2019 do 12:00 hod. V tieto dni matka realizovala styk s dcérou, pričom spoločne strávený čas a sviatky si dcéra s matkou užili. Po skončení styku si otec maloletú dňa 26.12.2019 prevzal. Vzhľadom na to, že tento týždeň bol párnym týždňom, mala mať matka s dcérou styk v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia aj od piatka 27.12.2019 od 15:00 hod. do pondelka 30.12.2019 do 08:00 hod. Tento styk sa na základe jednostranného rozhodnutia (v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením) nerealizoval, keďže otec matke dcéru dňa 27.12.2019 neodovzdal. Matka sa v tento deň dostavila pred bytový dom otca, otec s dcérou nevychádzal, nikto nebol doma, otec matke nedvíhal ani telefón. Až dňa 28.12.2019 maloletá zavolała matke, že je v poriadku a je s otcom v K. (u otcovej rodiny). Matka tak realizovala styk až dňa 01.02.2020.

58. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11P/186/2019-28 zo dňa 14.1.2020 bolo rodičom maloletej uložené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti rodičov zúčastniť sa odborného psychologického poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, referáte poradensko - psychologických služieb, Vazovova 7/A, Bratislava, v rozsahu 30 hodín pre každého jednotlivo s tým, že presný čas stretnutí určí úrad po dohode s každým z rodičov. Účelom výchovného opatrenia má byť zlepšenie komunikácie rodičov a akceptácie postavenia druhého rodiča.

59. V správe Materskej školy W. zo dňa 10.2.2020 vyžiadanej súdom sa uvádza, že žiadosť o prijatie bol v riadnom termíne v mesiaci máj 2019 podať osobne otec. Žiadosť bola podpísaná iba otcom s tým, že k žiadosti otec priložil uznesenie, že má dieťa v osobnej starostlivosti. Pri prevzatí rozhodnutia o prijatí dieťaťa dňa 20.6.2019 otec doručil fotokópiu kartičky poistenca maloletej a dotazník, ktorý bol vyplnený len v časti otca a podpísaný iba otcom. Matka, keď sa dozvedela, že maloletá je prijatá od 1. septembra 2019 do Materskej školy W. sa hneď prišla opýtať na svoju dcéru a dodatočne podpísala žiadosť o prijatie a doplnila dotazník a podpísala svojim podpisom. Informovala sa o výchovno-vzdelávacom procese, o aktivitách, o krúžkoch, o stravovaní, o poplatkoch v materskej škole. R. chodí do materskej školy pripravená a vybavená. Vždy je vhodne oblečená, upravená, čistá a v skrinke má aj náhradné oblečenie v prípade potreby. Na začiatku školského roka R. do materskej školy chodila 2x do týždňa, pretože ešte mimo Materskej školy W. navštevovala inú, súkromnú škôlku z dôvodu plynulého prechodu do nového prostredia. Ranné príchody do materskej školy boli citovo labilné, uplakané a ukričané, ale postupne sa emočne nastavila. Záujem matky o R. je častý, dôveryhodný, informuje sa osobne alebo telefonicky. Matka sa zaujíma ako trávila R. čas s kamarátmi, pani učiteľkami, čo jedla a či má v škôlke vhodné oblečenie. Záujem prejavila aj na vianočnej besiedke, kde R. prišla podporiť v jej vystúpení. Ráno, keď vodi dcéru do škôlky mama R. je spokojná, usmiata a pri rozlúčke s mamou sa pekne objímu. Následne - tak o pol hodinu nato - príde otec do škôlky s tým, že sa s R. chce porozprávať a že mu chýba. Rozhovor musíme prerušiť my, učiteľky, pretože dlhší rozhovor R. neprospieva a citovo sa rozladí. Ak mama vyberá R. zo škôlky, tak sa vždy snaží prísť skôr alebo načas a R. sa jej príchodu veľmi teší a silno ju objímu. Vždy, keď pre dcéru príde matka príbehne aj otec a R. rozpráva ako mu bude smutno, čím jej sťažuje prechod k matke. Záujem otca o R. je primeraný. Príchody do škôlky sú neskoré a spojené s dlhým rozhovorom v šatni. Tak isto aj odchody z materskej školy sú neskoré. Väčšinou chodí medzi poslednými domov a je neistá v kolektíve, v ktorom ostáva po určitej hodine (zberná trieda). V daný deň, keď ju má vyzdvihnúť mama, príde aj otec skôr a kontroluje maminu dochádzku a čas výberu dcéry. Raz matka s R. odišla päť minút pred 15:00 hodinou a otec ich už nestihol a vyjadril sa, že ju má mať až od 15:00 hod. Otec kontroluje aj ranné príchody R. s mamou do škôlky. Keď chodí R. s otcom, tiež je vždy upravená a vhodne oblečená.

60. Zo správy Súkromnej materskej školy „P. L. V. zo dňa 3.3.2020 ako aj zo správy MŠ W. vyžiadaných súdom vyplýva, že v období od júna 2019 až do 15.9.2019 otec maloletú zo škôlky - bez evidovania dôvodu neprítomnosti- odhlasoval vždy v tie dni, kedy sa mal realizovať jej styk s matkou podľa vykonateľného neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019, vykonateľného odo dňa 13.6.2019 do 25.9.2019).

61. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.02.2020 sa otec maloletej R. domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd udelil súhlas otcovi za matku na absolvovanie liečebného pobytu zo strany maloletej v dennom stacionári vo Vysokošpecializovanom odbornom ústave pre deti s poruchami reči a učenia F. spol. s.r.o., so sídlom C. XX, A.. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11P/24/2020-107 zo dňa 17.3.2020 bol návrh otca zamietnutý. V tejto súvislosti je potrebné uviesť,

že z odpovede škôlky na žiadosť súdu vyžiadanej v predmetnom konaní okrem iného vyplynulo odporúčanie intenzívnej formy ambulantnej logopedickej starostlivosti, nie však sanatórneho pobytu, a s to s poukazom na skutočnosť, že „R. je citlivá a ťažko znáša zmenu a adaptáciu v novej škôlke“.

62. Na pojednávaní dňa 15.6.2020 sa uskutočnil výsluch znalca Mgr. A.. Znalec v rámci svojho výsluchu na otázky právneho zástupcu otca uviedol, že v rámci vyšetrenia maloletej nezistil také dôvody, ktoré by zakladali nutnosť psychologickkej intervencie u maloletej individuálne, ale to čo by odporúčal, je práca s rodinou ako celkom. Poukázal na to, že v čase znaleckého vyšetrenia nefungovalo stretávanie matky s maloletou ani v pôvodne v stanovenom rozsahu v prítomnosti otca, pričom vysvetlenia rodičov, prečo je tomu tak, boli úplne odlišné. Otec v rámci vyšetrenia ma informoval, že maloletá podstupuje podpornú terapiu na ošetrovanie traumy, avšak odmietol zverejniť meno odborníka ako aj predložiť správu z vyšetrenia maloletej u tohto odborníka. Podľa znalca problém spočíva v systéme rodičovskej starostlivosti a nie v probléme u dieťaťa...maloletá mala pred vyšetrením a stretnutím s matkou anticipačné obavy, subjektívnu neistotu, a všimla si to aj matka, čo sa však v priebehu stretnutia s matkou celkom odbúrало a stretnutie s matkou prebehlo v poriadku. Matka je citovejšia, emočnejšia, kontaktnější typ, prejavuje blízkosť. V ďalšej fáze stretnutia matka s dieťaťom matka reflektovala znaky zníženej spontánnosti u maloletej. Snažila sa ju povzbudzovať a aj z jej vlastného vyšetrenia vyplynulo, že parciálne si uvedomuje negatívny dopad svojho nevhodného správania vo vzťahu k dieťaťu, ktorý sa však snaží vysvetliť vyhrotením rodičovským konfliktom. Keď R. mala obavu alebo neistotu, tak matka to videla, pomenovala a snažila sa ju povzbudiť. Na otázku právneho zástupcu otca, či matka má dostatočnú sebareflexiu vzhľadom k prejavom jej osobnosti, a na to ako znižujú kvalitu jej rodičovských kompetencií, znalec odpovedal, že zvýšená emočná labilita, instabilnejšia afektivita u matky súvisí jednak s jej cholericým temperamentom a jednak s nižšou frustračnou toleranciou. To znamená, že pri konfrontácii so stresovými konfliktnými situáciami môže reagovať s zhoršenou racionálnou kontrolou emócií. To, čo bolo zo strany matky problematické, nebolo ani tak dôsledkom jej cholerickeho temperamentu, ale skôr afektívnej dekompenzácie osobnosti v záťažovej rodinnej situácii....otec popisoval útoky matky jednak verbálne aj brachiálne voči nemu aj dcére, čo však nebolo nijako zadokumentované..... dokazovanie prebiehalo v trestnom konaní, ale o jeho výsledkoch znalec nebol informovaný. Treba však brať do úvahy aj kontext, v ktorom prebiehalo vyšetrovanie, keď matka v čase vyšetrenia 2 mesiace nevidela maloletú a stretávanie neprebíhalo ani v minimálnom rozsahu. Teda podozrievavý postoj matky voči otcovi, že chce separovať od nej maloletú, sa len zintenzívil, čo je aj pochopiteľné. Na výslovnú otázku právneho zástupcu otca, či matka má sebareflexiu, aby vedela v budúcnosti korigovať svoje správanie, znalec odpovedal kladne. Znalec ďalej v odpovediach na otázky otca a jeho právneho zástupcu uviedol, že psychologickým vyšetrením matky nezistil prítomnosť klinicky významnej psychopatologickej symptomatiky, ktorá by odôvodňovala odporúčanie vyšetrenia duševného stavu psychiatrom. Teda nezistil u matky, že by bola ohrozením pre svoje dieťa, nedokázala by sa o neho starať. Zverenie dieťaťa otcovi navrhol preto, aby došlo k postupnému obnoveniu vzťahu dcéry s matkou, a to za spolupráce oboch rodičov, pri veľkej motivácii matky a dúfa, že aj ota s tým, že nevidí dôvod, že by maloletá nebola u oboch rodičov v bezpečí. Už v znaleckom posudku naznačil, že išlo skôr o neprimerané správanie matky ako týranie a teda ak styk matky s maloletou t.č. prebieha v rozsahu toho neodkladného opatrenia z mája (keď počas leta bola situácia dramatická v tom, že styk neprebíhal vôbec), tak to, že stretávanie matky s dcérou prebieha, je podľa znalca pozitívny zlom. Na otázky právnej zástupkyne matky či a ako ovplyvnila závery posudku tá situácia, že maloletá dva mesiace matku nevidela, znalec uviedol, že určite mala tá situácia vplyv na jeho závery. Zdôraznil, že situácia v rodine bola v tom čase veľmi nestabilná, a preto sa aj ťažšie, menej kvalifikovane dali robiť odporúčania... postoje rodičov boli vyhrotené, a to jednak obava matky zo separácie dieťaťa od nej, a tiež obava otca, že musí chrániť dieťa pred ohrozujúcou matkou. Určite by sa inak robili závery z vyšetrení, keby prebiehalo aspoň minimálne stretávanie matky s dcérou v júli a auguste... tá porozchodová situácia t.j. ten trištvrte rok od novembra 2018 mal tiež vplyv na prežívanie dieťaťa a aj jeho postoj ku matke. Teda nielen to, čo prežilo dieťa pred rozpadom rodiny a odchodom zo spoločnej domácnosti... práve v dôsledku trištvrte-ročnej dynamiky po rozpade rodiny, kedy maloletá zostala v rezidenčnej starostlivosti otca a vzťah s matkou sa nemohol dostatočne rozvíjať a aj v dôsledku vyhroteného rodičovského konfliktu vykazoval znaky nejstej vzťahovej väzby. Na otázku právnej zástupkyne matky, čo znalca doviedlo k záveru, že maloletá mala vo vzťahu k matke zraňujúce a negatívne skúsenosti, znalec uviedol, že to bolo vyšetrenie rodičov, vyšetrenie dieťaťa, dostupná dokumentácia ktorú mal a teda konkrétne nielen tvrdenia otca, čiastočne aj potvrdenie matky ... bolo ťažké túto problematiku prehliadať, keďže závažne zasahovala do tej rodičovskej starostlivosti.... tzn. zdalo sa mu vyšetreniami a zisteniami zobjektivizované, že niektoré prejavy správania matky vo vzťahu k dieťaťu alebo v jeho prítomnosti boli preexponované; len

tie interpretácie rodičov boli rôzne v tom, ako to prebehlo. Napokon znalec na otázku súdu potvrdil, že pri svojich zisteniach vychádzal aj zo zvukových nahrávok (založených do spisu otcom), avšak nie len z nich; vlastne obaja rodičia to potvrdili, len každý z nich to inak interpretoval. Ďalej v rámci odpovedí na otázky právnej zástupkyne matky znalec uviedol, že: - u matky ani u otca nezistil otvorené negatívne ovplyvňovanie dieťaťa, ale obavy otca mali nepochybne vplyv na jeho prežívanie a aj správanie a určite ich registrovalo aj dieťa; - obidvaja rodičia majú dostatočné dispozície, aby poskytovali maloletej výchovu a starostlivosť; - otec emočne aj verbálne naliehal v tom smere, že chcel presvedčiť jeho ako znalca o správnosti svojho pohľadu; aj on ako znalec mal v tom čase obavu ako sa situácia vyvinie, lebo otec išiel na hranu, a preto je rád, že dieťa sa s matkou stretáva.

63. Uznesením č.k. 59P/114/2018-2094 zo dňa 23.4.2020 bola do konania pribratá znalkyňa PhDr. Mgr. Z. H., za účelom výsluchu k znaleckým posudkom č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX vypracovaným v trestnom konaní vedenom OR PZ BA II, odborom kriminálnej polície, X. oddelením vyšetrovania pod ČVS: Y.-XXX/X-M.-A.-XXXX. V rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 7.7.2020 znalkyňa poukázala na závery v odpovediach na otázky č.6, 7, 8 a 12 znaleckého posudku č. XX/XXXX, pričom konštatovala, že z týchto záverov vyplýva, že maloletá potrebuje pre svoj zdravý psychický a fyzický vývoj matku, z neprítomnosti matky bola frustrovaná a správanie sa matky vo vzťahu k maloletej nemá negatívny vplyv na psychický a fyzický vývin maloletej. Na otázku právnej zástupkyne matky či malo odlúčenie matky a dcéry na tak dlhé obdobie vplyv na psychický stav maloletej uviedla, že z objektívnych psychodiagnostických zistení vyplýva, že dlhodobé odlúčenie maloletej od matky má na maloleť negatívny vplyv. To čo je uvedené v znaleckom posudku v rámci psychodiagnostiky je len krátky výňatok z negatívneho vplyvu prerušenej vzťahovej väzby maloletej s matkou. Poukázala na str. 21 - diagnostika s názvom Simulácia rodiny, ktorej účelom bolo psychologicky posúdiť interakciu maloletej s matkou a interakciu celej rodiny navzájom (otec, matka, mal.) a interakciu otca k mal., matky k mal., pri prítomnosti celej rodiny spolu. Znalkyňa uviedla hru na začarovanú rodinu v prítomnosti len otca mal. s tým, že uviedla, že k tomu potrebujú aj maminku, aby mal možnosť sa prejaviť aj otec vo vzťahu k mal., ale aj mal. vo vzťahu k očakávaniu, čo sa stane keď príde matka. Otec mal snahu implikovať do prežívania dieťaťa strach s výrokom: „Neboj sa tatinko je tu“, a maloletej išlo nakrátko do plaču nakrátko, pretože po príchode matky sa mal. so širokým úsmevom a s radosťou na matku orientovala a vystrela obe ruky ku matke, k otcovi sa odvrátila a otočila sa mu chrbtom. Matka si k maloletej čupla a vzájomne sa vrúčne objali. V tejto súvislosti znalkyňa poukázala na diametrálny rozdiel v správaní sa otca k mal. a matky k mal. pri možnosti, že sa stretne rodina spolu, keď otec sa snažil implikovať do prežívania mal. strach a matka nechala mal. s radosťou rozprávať, čo zažívala s tatinkom. To, čo je výrazná frustrácia mal. z absencie prítomnosti matky z minulosti, bolo neadekvátne správanie sa mal., keď sa potrebovala celým telom privnúť do náručia matky, zotrvať tam, bolo to regresné správanie sa, neadekvátne veku mal., kedy len hmkala so sklonom k stereotypnému sa pohupovaniu v náručí matky. Pre porovnanie detí, ktoré nie sú od matky takú dlhú dobu odlúčené, sa správajú spontánne, rozprávajú, nemajú potrebu takýmto regresným spôsobom sa túliť k matke. Na otázku otca, čo znamená vo vzťahu k dcére a k výkonu rodičovských práv a povinností odpoveď č.5 na str. 22 znaleckého posudku č. XX/XXXX, kde sa uvádza, že „mal. je zvlášť zraniteľná osoba a voči násiliu je bezbranná“ a zároveň v znaleckom posudku č. XX/XXXX (týkajúcom sa matky) na str. 20 v odpovedi č. 5 sa uvádza, že „matka ma sklony k verbálnej agresii, a že situačne sa vyskytne násilné správanie, ktoré môže byť zastreté“ znalkyňa odpovedala: „to, čo ste teraz citovali zo znaleckého posudku matky vo vzťahu k agresívnemu správaniu je taká istá - iba jedna - z osobných čŕt, takisto ako u vás bola diagnostikovaná agresivita vo vzťahu k hostilite; čiže u oboch rodičov bola zistená agresivita ako jedna z čŕt osobnostnej štruktúry, ale potom je práve dôležité vyšetrenie dieťaťa v prítomnosti oboch rodičov, kde dieťa preferovalo matku“. V tejto súvislosti znalkyňa poukázala na str. 22 posudku č. XX/XXXX a konštatovala, že k obranným mechanizmom mal. patrí plač a hľadanie bezpečia u rodičov, pričom v situácii u znalkyne mal. išlo do plaču z otca a do bezpečia išla ku matke.

64. V podaní doručenom súdu dňa 10.8.2020 právny zástupca otca vzniesol námietky ohľadom výsluchu znalkyne Dr. H., kde predovšetkým zdôraznil, že znalkyni neboli súdom určené otázky a tiež, že znalkyňa nie je možné v tomto konaní vypočúvať za účelom podania vysvetlenia, resp. doplnenia už vypracovaného znaleckého posudku v trestnom konaní, a to z dôvodu, že tento posudok nie je možné považovať za znalecký posudok v zmysle Civilného sporového poriadku, pričom znalkyňa sa zaoberala celkom zjavne znaleckou činnosťou zameranou na úplne odlišné zistenia. Výsluch znalkyne namietal tiež ako neobjektívny a odporujúci zásade rovnosti strán v súdnom konaní, odpovede znalkyne označil za nekonzistentné a navzájom si odporujúce, pričom celkovo spochybnil aj odbornú spôsobilosť znalkyne,

správnosť je postupu a teda aj dôveryhodnosť a objektivnosť ňou predložených posudkov. Poukázal na zastaralosť metód znaleckého skúmania použitých znalkyňou, rozpory s predpismi týkajúcimi sa znaleckej činnosti a z uvedených dôvodov žiadal na znalecké posudky vypracované znalkyňou Dr. H. ako aj na jej výsluch v konaní pred súdom neprihliadať.

65. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 25 ods. 4 zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa čl. 11 ods.2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej ako „CMP“) súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 2 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/161/#predpis.text2.clanok-2.odsek-2>>.

Podľa § 2 ods.1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 233 Civilného sporového poriadku na návrh strany, ktorej by inak hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy, súd môže vo výroku rozsudku vysloviť, že rozsudok je vykonateľný doručením; taký výrok sa na účely odvolania považuje za uznesenie.

66. Súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, akými úvahami sa riadil pri svojom rozhodovaní v tomto konaní.

67. Rozhodnutie o tom, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti zohľadňuje množstvo faktorov jednak na strane dieťaťa a jednak na strane rodičov. Vo veciach starostlivosti o maloletých sú súdy povinné vždy prihliadať v prvom rade na záujem dieťaťa. Zásadnými okolnosťami, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o zverení dieťaťa do starostlivosti jednému z rodičov sú najmä osobnosť rodiča, vzťah rodiča k dieťaťu, charakter, morálka a štruktúra mravných noriem rodičov, rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom, vzťah dieťaťa ku každému z rodičov či kontinuita prostredia. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správneému vzťahu k tomuto rodičovi (R 96/1967). Ak je konanie rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, v rozpore so záujmom dieťaťa (a tak je to aj vtedy, ak je toto konanie len prejavom svojvôle a prehliadania významu spoluúčasti druhého rodiča na výchove dieťaťa), súd vždy uváži, či nie sú splnené podmienky na prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa a rozhodnutia o osobnej starostlivosti. Nie je bezvýznamné, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, sa pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti.

68. Súd po vykonanom znaleckom dokazovaní po všestrannom posúdení veci a dôslednom skúmaní, aký je najlepší záujem maloletého dieťaťa, dospel k názoru, že sú splnené podmienky na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. Návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti bol založený na skutkových tvrdeniach otca o tom, že matka nielenže zanedbávala starostlivosť o maloletú, čo sa malo prejavovať predovšetkým v zaostávaní maloletej v slovenskom jazyku, ale aj - že maloletú ako aj otca - psychicky a fyzicky týrala. Svoje skutkové tvrdenia otec v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčoval listinnými dôkazmi, ktoré však súd nepovažuje za spôsobilé objektívne preukázať skutkové tvrdenia otca, nakoľko boli vyhotovené len na základe jeho jednostranných tvrdení (lekárske správy, „hodnotiace“ správy zo škôlky, odborné vyjadrenie PhDr. P. K. PhD.) a bez akejkoľvek participácie matky. Tu súd odkazuje v plnom rozsahu na odôvodnenie uznesenia č.k. 11P/119/2019-55 zo dňa 15.8.2019, ktorým bol nahradený súhlas otca so zmenou škôlky u maloletej, a v ktorom sa súd podrobne vysporiadal s výpovednou hodnotou hodnotiacich správ škôlky s tým záverom, že považuje konanie a výrazne nepriateľský postoj škôlky k matke za ohrozujúci zdravý psychický vývin maloletej. K objektívnosti lekárskeho správ otec v podaní z 12.12.2019 poukazoval na to, že počas ich spolužitia matka odmietala s dcérou navštevovať lekárov a túto povinnosť prenechávala výlučne na otca. K tomu však súd konštatuje, že v rozpore s týmto tvrdením otca MUDr. V. vo svojej výpovedi v trestnom konaní uviedla, že do veku 3 rokov maloletej chodili rodičia k lekárke vždy spolu, dokonca 14.6.2018 bola s maloletou u lekárky len matka; následne začiatkom decembra 2018 jej otec priniesol do ambulancie rozhodnutie súdu, že maloletá je predbežne zverená do jeho starostlivosti a povedal len toľko, že odtiaľ bude s ňou chodiť len on, pričom toto odporučili aj v škôlke ako aj psycholog a od tohto dátumu chodí s maloletou R. do ambulancie len otec.

69. Pokiaľ ide o správy F. s.r.o., tieto preukazujú iba tú skutočnosť, že maloletá vo veku 3,5 roka zaostávala v slovenskom jazyku, pričom úroveň anglického jazyka nebola skúmaná. Len z tejto

skutočnosti (zaostávanie mal. v slovenskom jazyku) však nemožno bez ďalšieho vyvodit' zanedbávanie starostlivosti o maloletú matkou, nakoľko v samotnej správe sa uvádzajú aj ďalšie faktory, ktoré mohli mať vplyv na zaostávanie maloletej v slovenskom jazyku, ako je napríklad „oscilácia pozornosti“, či skrátaná jazyková uzdička. Pokiaľ ide o správu klinického logopéda PhDr. J. F. zo dňa 1.10.2018, tak treba podotknúť, že táto bola vypracovaná potom, čo maloletá kontinuálne od marca 2018 navštevovala súkromnú škôlku „L. V. s prevažujúcou komunikáciou v angličtine. Dôvody a príčiny zaostávania maloletej v slovenskom jazyku pritom neboli v predmetných logopedických správach komplexne zisťované a zhodnotené (čo zrejme ani nebolo cieľom vyšetrenia), pričom je všeobecne známe, že u bilingválnych detí sú bežné odchýlky vo vývoji jazyka. Preto súd z uvedených správ nemohol bez ďalšieho vyvodit' závery v neprospech matky. Na druhej strane, v rámci logopedického vyšetrenia v F. spol. s r.o. bolo realizované aj vyšetrenie psychológom, pričom neboli zaznamenané žiadne prejavy toho, čo od počiatku tvrdil otec, teda že maloletá by bola matkou psychicky alebo fyzicky týraná.

70. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v správe o zdravotnom stave maloletej zo dňa 8.10.2018 pediatrička MUDr. V. žiadala o prešetrenie zdravotného stavu matky a vyšetrenie vzťahu matky k maloletej a zároveň odporúčala z dôvodu (otcom tvrdeného) agresívneho správania matky vyšetrenie maloletej v pedopsychologickej ambulancii (bol vystavený aj výmenný lístok). Realizáciu tohto explicitného odporúčania pediatričky z októbra 2018 otec nepreukázal. Rovnako otec nepreukázal, že on sám absolvoval psychoterapiu kvôli domácejmu násiliu, tak ako to tvrdil na pojednávaní 9.4.2019. Súd preto dospel k záveru, že k odporúčanému vyšetreniu v pedopsychologickej ambulancii ako ani k psychoterapii otca z dôvodu jeho týrania matkou nikdy nedošlo, čo však nasvedčuje tomu, že otec si musel byť vedomý nepravdivosti svojich tvrdení ohľadom správania matky.

71. Otec svoje skutkové tvrdenia o týraní matkou v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčoval okrem listinných dôkazov aj zvukovými nahrávkami zaznamenávajúce správanie matky bez jej vedomia a súhlasu, ktoré poskytol (prehral) tak detskej lekárke MUDr. V., ako aj PhDr. P. K. bez toho, aby sa matka akokoľvek k okolnostiam ich vzniku - pred vypracovaním lekárskej správy MUDr. V. a tiež odborného vyjadrenia PhDr. K. - mohla vyjadriť. Potom ale nemožno považovať tieto dôkazy za presvedčivé. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na tú skutočnosť, že MUDr. V.Č. v trestnom konaní vo svojej výpovedi nepotvrdila týranie dieťaťa ako ani agresívne správanie matky („do 3 rokov dieťaťa bolo všetko v poriadku, na dieťaťa som nezaznamenala žiadne stopy násillia, modriny či niečo podobné“... „Aj mama bola taká tenzná, aj pri vyšetreniach, ale neprejavovala sa agresívne“).

72. Vo vzťahu k predmetným zvukovým záznamom súd napokon konštatuje aj to, že tieto nahrávky nepovažuje za zákonný dôkaz, nakoľko matka otcovi súhlas na vyhotovenie audiozáznamu nedala. V čl. 11 ods. 2 CMP je normovaná výnimka, kedy možno použiť aj nezákonne získaný dôkaz. Ide o prípad, kedy dochádza k stretu dvoch rovnocenných práv. Súd teda v mimoriadnom prípade môže vykonať aj dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany ústavnokonformne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo, než porušené právo toho, na čí úkor sa právo vykonáva, teda na základe testu proporcionality. Z povahy testu proporcionality však vyplýva, že použiteľnosť nezákonného dôkazu bude podmienená dôkaznou núdzou, keďže v prípade existencie iných (zákonných) dôkazov nie je vykonanie dôkazu potrebné a prednosť bude mať ochrana osobnostných práv. Predpoklad dôkaznej núdze však v posudzovanej veci naplnený nebol, nakoľko otcom predložené audiozáznamy nie sú jediným možným a existujúcim dôkazným prostriedkom, ktorým je možné v konaní preukázať rodičovskú (ne)spôsobilosť matky. Otázka rodičovských kompetencií matky bola totiž v rámci tohto konania dôsledne skúmaná predovšetkým v rámci znaleckého dokazovania, napokon aj v súvislosti s mnohými ďalšími dôkazmi (správa MŠ W., správy zo šetrení kolízneho opatrovníka a jeho pohovoru s maloletou, správy psychologičky Dr. S., prepisy telefonickej/mailovej komunikácie rodičov, výsledky dokazovania v trestnom konaní...)

73. Avšak aj v prípade, ak by súd pripustil vykonanie dôkazu prehratím audiozáznamov, nemohli by mať tieto objektívnu výpovednú hodnotu, pretože z nich nie je zrejmé, aké správanie otca predchádzalo nevhodnému správaniu matky zachytenému na nahrávkach. Navyše správanie samotného otca zachytené na nahrávkach nemusí byť autentické, pretože otec - na rozdiel od matky - o nahrávaní vedel. Nemožno preto vylúčiť, že aj otec sa vo vzťahu k matke v priebehu ich vzťahu správal nevhodne, čomu napokon nasvedčujú aj mailové správy otca citované v bodoch 13. a 14. tohto odôvodnenia. Inými slovami - predmetné zvukové záznamy nemajú spoľahlivú výpovednú hodnotu z toho dôvodu, že nie je zrejmý kontext/okolnosti, za ktorých k udalostiam došlo, príp. aké podnety na osobu pôsobili tesne predtým, ako sa zaplo nahrávanie, resp. ak presne nevieme ani to, aké podnety pôsobia

počas vyhotovovania nahrávky. Nemožno pritom vylúčiť ani provokácie, ktoré vyhotovili emočné reakcie matky. Interpretácia takýchto „dôkazov“ je limitovaná rovnako, ako interpretácia významu odpovedí, nepoznajúc znenie položených otázok. Na základe týchto nahrávok teda nie je možné vzájomne objektívne porovnať rodičovské kompetencie otca a matky. Jediným objektívnym dôkazom vo veci môžu byť len znalecké posudky, keď v rámci znaleckého vyšetrenia znalec Mgr. V. A. ako aj znalkyňa PhDr. Mgr. Z. H. skúmali vzájomnú interakciu maloletej aj s matkou, narozdiel od otcom produkovaných lekárskejších a hodnotiacich správ a odborného vyjadrenia Dr. K.. Súd predovšetkým zdôrazňuje, že znalecké posudky znalca Mgr. A. ako aj znalkyne PhDr. Mgr. Z. H. PhD. otcom vyslovené podozrenia o týraní maloletej matkou nepotvrdili. Vonkoncom neboli potvrdené tvrdenia otca o jeho týraní matkou. Rovnako žiadnym iným dôkazom vykonaným v trestnom (prípravnom) konaní nebolo týranie matkou potvrdené (toto dokonca netvrdili vo svojich výpovediach ani starí rodičia zo strany otca), v dôsledku čoho je trestné stíhanie začaté na základe trestného oznámenia otca právoplatne zastavené. Súdu ale potom nezostalo iné, než v rámci hodnotenia charakteru, morálky a štruktúry mravných noriem otca ako kritéria majúceho vplyv na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do starostlivosti jednému z rodičov, dospieť k záveru o zníženej rodičovskej kompetencii otca v tomto smere. V nadväznosti na uvedené súdu neostalo iné, než podanie návrhu otcom na zverenie maloletej neodkladným opatrením v súvislosti s tam produkovanými „dôkazmi“ o týraní zo strany matky vyhodnotiť ako vyslovene účelové. Takéto konanie otca je však v hrubom rozpore so záujmom maloletej, neetické a neprijateľné. O účelovosti správania sa otca svedčia aj vecné závery vyšetrovateľa v uznesení o zastavení trestného stíhania, na ktoré súd poukazuje. Príznačné je aj to, že otec ešte 20.11.2019 „dopustil“, aby matka, ktorú považoval za týrajúcu a vážne ohrozujúcu maloletú - trávila celý deň s maloletou. Za MUDr. W. zasa prišiel otec s tým, že chce, aby ním tvrdené skutočnosti o útokoch matky na neho zaznamenala v jeho zdravotnej dokumentácii „lebo niečo rieši s partnerkou“. Závery súdu o neetickom správaní otca podporuje aj obsah znaleckého posudku PhDr. Mgr. Z. H. č. XX/XXXX, podľa ktorého „Osobnosť egocentrická so subjektivistickým nastavením, s narcistickými prejavmi, čo je späté s aj s citovým chladom a s preferenciou neosobných vzťahov. Extrovertovaný zážitkový typ, náladový, výbušný, správanie je často situačne determinované. Je intolerantný a koná v záujme znižovania vlastnej úzkosti... Časté je teatrálné odvádzanie vnútorného napätia a anxiety. Oslabené empatické schopnosti so zníženým záujmom o druhých. Situačne môže podliehať silným afektom, disponuje nadmernou kontrolou hostility, vnútorným konfliktom medzi expresiou a represiou hostilných impulzov. Prítomnosť tohto konfliktu môže viesť agresívnemu správaniu typu acting out v prípade, že je zároveň prítomná provokácia. K trvalejším povahovým vlastnostiam menovaného patrí dominancia, je mocensky zameraný, kritiku odmieta až extrémnym spôsobom so sklonom ku sebaapresadeniu sa. Snaží sa rôznymi manipuláciami kontrolovať druhých, napríklad aj zverejňovaním kompromitujúcich materiálov o nich.... v kontexte s jeho mravným vývojom je potrebné poukázať na sklony poškodeného k pseudológii (sklony ku klamaniu), čo môže situačne uplatňovať pri vysokej motivovanosti pre dosiahnutie vlastných cieľov...Uznanie stavia na svojom vzhľade, atraktivnosti, inteligencii a spoločenskom statuse. Svojou netolerantnosťou vyvoláva v druhých rozhorčenie až averziu.“

74. Pri zverení dieťaťa do starostlivosti matky mal súd za preukázané, že matka - rovnako ako otec - splňa predpoklady na starostlivosť o dcéru, čo konštatoval aj súdom ustanovený znalec. Súd rozhodol o zverení maloletej R. do osobnej starostlivosti matky a - vzhľadom na kolízny opatrovníkom ako aj matkou podaný návrh na určenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku v časti zverenia ako aj úpravy styku rozhodol (výrok IX. tohto rozsudku), že v časti výroku o zverení mal. dieťaťa a úpravy styku je rozsudok vykonateľný doručením. Dôvodom na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku bol najlepší záujem maloletého dieťaťa a čo najskoršie vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi. Súd mal za to, že v prípade, ak by predbežná vykonateľnosť zverenia maloletej matke a s tým súvisiaca úprava styku maloletej s otcom vyslovená nebola, reálne by hrozilo prehlbovanie ujmy maloletej v dôsledku opakovanej separácie maloletej otcom od matky. Bolo teda potrebné - vzhľadom na predpokladané trvanie odvolacieho konania- čím skôr vytvoriť primeraný priestor na reštaurovanie vzťahu matky a maloletej. V časti výroku o výživnom je rozsudok vykonateľný doručením priamo zo zákona (§ 44 CMP).

75. Pri otázke zmeny zverenia však vychádzal súd nielen zo znaleckých záverov v tom smere, že matka nie je pre maloletú ohrozujúca, ale predovšetkým zo skutočnosti, že otec svojvoľne - podľa vlastných slov - „eliminoval pôsobenie matky na maloletú“ (čo aj spätne hodnotil ako správne), maloletú od matky opakovane doslova izoloval a bezdôvodne a zámerne neumožňoval matke styk a dokonca ani telefonický kontakt s maloletou dcérou, čo je nesporne preukázané z výsledkov dokazovania. Otec teda - podľa názoru súdu - nespĺňa ďalšie z kritérií majúceho vplyv na rozhodnutie o zverení dieťaťa len jednému z rodičov, ktorým je rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom.

76. Je nesporné, že po vydaní neodkladného opatrenia dňa 20.11.2018, ktorým bola maloletá zverená otcovi, tento matke neumožnil s maloletou žiadny styk až do 9.3.2019 a úplne maloletú od matky izoloval, čo mu napokon bolo vytknuté aj krajským súdom na pojednávaní ako aj v odôvodnení predmetného rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že v období od 9.3.2019 až do 29.5.2019 otec umožňoval matke styk v rámci neodkladného opatrenia Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 o úprave styku, t.j. v stredu a soboty, príp. umožnil styk mal. s matkou v náhradnom termíne, avšak nie v plnom rozsahu, nakoľko otec matke neumožnil styk v dňoch 10.4.2019 a 13.4.2019 (údajne z dôvodu choroby, ale lekárske potvrdenie otec do spisu nezaložil), a to bez náhrady (ponúknutý náhradný termín 6.5.2019 otec zrušil). Styk sa taktiež bez náhrady nerealizoval dňa 1.6.2019, 5.6.2019, 8.6.2019 a 12.6.2019 a to podľa vyjadrenie otca z dôvodu choroby dcéry, ktorá bola aj preukázaná v čase od 31.5.2019 až do 7.6.2019. Od 7.6.2019 až do 14.6.2019 bola maloletá doma len na doliečenie s odporúčaním pobytu mimo MŠ, avšak bez zákazu aspoň krátkej vychádzky, pričom dňa 8.6.2019 (sobota) sa otec preukázateľne nenachádzal s dcérou doma (viď bod 34. odôvodnenia).

77. V období od 14.6.2019 do 11.9.2019 otec matke neumožnil žiaden styk ani telefonický kontakt s dcérou, pričom toto svoje konanie dôvodil „strachom dcéry z matky“. V období od 29.5.2019 až do 11.9.2019 teda otec opätovne neumožnil styk (ani žiadny iný kontakt, napr. telefonický) maloletej s matkou, a to dlhodobo, vedome a z vlastného rozhodnutia, bez objektívneho dôvodu, čo napokon verbalizoval aj pred znalcom ako aj v telefonických správach matke (viď body 38. - 41.tohto odôvodnenia). Súd vyhodnotil takéto správanie otca ako vyslovene účelové s tým, že jeho zámerom bolo maloletú od matky izolovať práve preto, že chcel týmto spôsobom ovplyvniť závery znaleckého dokazovania, čo sa mu aj podarilo (viď výsluch znalca Mgr. A. na pojednávaní dňa 15.6.2020).

78. Aj po doručení (zmeňujúceho) uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k.20CoP/121/2019-600 zo dňa 4.9.2019, t.j. po 25.9.2019, keď opäť nastúpil režim styku matky s maloletou len v prítomnosti otca (upravený uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.3.2019), sa otec nesprával ako rodič rešpektujúci matku ako druhého rodiča. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že v období od 11.9.2019 až do 12.12.2019 otec umožňoval matke styk v zásade v rámci pôvodného neodkladného opatrenia o úprave styku, t.j. v stredu a soboty, trikrát umožnil styk mal. s matkou v náhradnom termíne (27.9.2019 namiesto 25.9.2019, 29.9.2019 namiesto 28.9.2019, 17.10.2019 namiesto 9.10.2019) avšak v dňoch 5.10.2019 (piatok - údajne z dôvodu choroby, ale už dňa 7.10.2019 - pondelok bola mal. v škôlke - viď správa MŠ W.), v dňoch 19.10.2019, 23.10.2019, 26.10.2019 (údajne z dôvodu choroby, avšak lekárske potvrdenie do spisu otec nezaložil), 2.11.2019 (bez uvedenia dôvodu; otec bol zrejme odcestovaný), 20.11.2019, 23.11.2019 (údajne z dôvodu choroby, lekárske potvrdenie však otec do spisu nezaložil), otec bez náhrady styk matke s maloletou neumožnil. Otec začal matke umožňovať v plnom rozsahu styk z dcérou až po vykonateľnosti neodkladného opatrenia č.k. 11P/170/2019-81 z 20.11.2019, t.j. od 13.12.2019, avšak s výnimkou styku v dňoch 27.12.2019-30.12.2019 (bez uvedenia dôvodu a možnosti náhrady).

79. Porovnanie znaleckých posudkov znalca Mgr. A. a znalkyne Dr. H. v ich vzájomnej súvislosti ako aj v súvislosti s ostatným vykonaním dokazovaním devalvuje výpovednú hodnotu správania sa maloletej vo vzťahu k matke na vyšetrení u znalca Mgr. A. a tým aj jeho závery v tom smere, že práve otec je preferenčným rodičom maloletej. Súd konštatuje, že znalec Mgr. A. sa vo svojom posudku žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že maloletá od 29.5.2019 do 7.8.2019 (deň vyšetrenia u znalca) bola otcom vedome od matky úplne izolovaná, pričom samotný znalec vo svojej výpovedi v konaní pred súdom na pojednávaní dňa 15.6.2020 (bod 62. odôvodnenia) konštatoval, že uvedená skutočnosť určite mala vplyv na jeho závery. Zdôraznil, že situácia v rodine bola v tom čase veľmi nestabilná, a preto sa aj ťažšie, menej kvalifikovane dali robiť odporúčania. Vysvetlil tiež, že v dôsledku vyhroteného rodičovského konfliktu a tiež trištvrté-ročnej dynamiky po rozpade rodiny, kedy maloletá zostala v rezidenčnej starostlivosti otca, sa vzťah s matkou nemohol dostatočne rozvíjať, a preto vykazoval znaky neistej vzťahovej väzby. Inými slovami znalec povedal, že obmedzený kontakt maloletej s matkou za obdobie od novembra 2018 mal tiež vplyv na prežívanie maloletej a aj jej postoj k matke; teda nielen to, čo prežila maloletá pred rozpadom rodiny a odchodom zo spoločnej domácnosti.

80. Ďalším nedostatkom znaleckého posudku Mgr. A. je tiež skutočnosť, že znalec vychádzal z vlastných skutkových záverov o negatívnom správaní sa matky zachytenom v audionahrávkach vyhotovených otcom, ktoré však z vyššie uvedených dôvodov nemožno považovať za objektívne. Preto súd nemohol v celom rozsahu akceptovať názor znalca, čo sa týka zverenia maloletej otcovi. Naopak, v kontexte

so znaleckými posudkami Dr. H. súd považuje oboch rodičov za schopných samostatne poskytnúť maloletej starostlivosť, pričom aj znalec Mgr. A. výslovne v posudku uviedol, že „v správaní matky nie sú prítomné ohrozujúce ani manipulatívne tendencie“. Znalčka Dr. Fortis zasa v posudku č. XX/XXXX (str. 23 bod 6,7,12) výslovne uviedla, že : „z hľadiska vývinového maloletá prežívala a prežíva vzťahovú väzbu k oboom rodičom a rovnako emocionálnu, sociálnu aj existenčnú závislosť na oboch rodičoch...Z psychodiagnostiky nevyplývajú vo vnímaní a prežívaní maloletej žiadne znaky negatívnych zmien z konania matky...na matke je až emocionálne závislá... Maloletá má k oboom rodičom pozitívny emocionálny vzťah. V procese psychodiagnostiky v prítomnosti oboch rodičov preferovala matku.“ Skutočnosť, že otec nie je schopný rešpektovať matku ako rovnocenného rodiča napokon vyplýva aj zo znaleckého posudku znalca Mgr. A., ktorý v posudku uviedol, že: „Otec reaguje aktuálne senzitivne a protektívne vo vzťahu k maloletej, čo sa môže parciálne prenášať aj na postoj maloletej k matke a z preventívnych dôvodov odmieta ako rezidenčný rodič umožniť individuálne stretávanie mal. R. s matkou bez jeho prítomnosti...Otec masívne devaluje rodičovské kompetencie matky...kvôli eskalácii rodičovského konfliktu sa u otca zvýraznili obavné a protektívne tendencie, ktoré mu bránia dôverovať matke a efektívnejšie motivovať maloleté dieťa v stabilizácii stretávania s matkou...znalec nezistil, že by maloletá prežívala zo strany otca neprimeraný nátlak. Problematickou je však tematika rodičovskej starostlivosti, keďže otec prezentuje so zvýrazneným presvedčením a naliehavosťou svoje obavy o harmonický vývin maloletej v prípade zabezpečovania osobnej starostlivosti matky o maloletú bez jeho prítomnosti, a to najmä s ohľadom na traumatické zážitky, ktorým bola podľa neho mal. R. vystavená zo strany matky. V tomto kontexte otec v súčasnosti z bezpečnostných dôvodov nepodporuje maloletú v individuálnom stretávaní sa s matkou bez jeho prítomnosti.“ Ďalej z posudku vyplynulo, že subjektívna neistota maloletej je „sýtená rodičovským konfliktom a intenzívnym senzitivným až vulnerabilným (zraniteľným) prežívaním otca“. Znaleckým posudkom znalca Mgr. A. ako aj výsluchom znalkyne Dr. H. k znaleckým posudkom vypracovaným v trestnom konaní sa teda preukázalo, že matka sa psychického či fyzického týrania, ktorým otec počas konania argumentoval, nedopúšťala. Otcove konanie a správanie, ktorý neakceptuje matku ako rodiča a snaží sa ju vytlačiť zo života ich maloletej dcéry, preto nemožno viac tolerovať.

81. Nakoľko k bráneniu styku maloletej s matkou dochádzalo aj v období od 29.5.2019 do 11.9.2019, keď otec vôbec nerešpektoval vykonateľné súdne rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 11C/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019, neobstojí argumentácia otca, že práve on začiatkom septembra 2019 (t.j. počas vykonateľnosti uznesenia č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.5.2019) „veľkoryso“ inicioval mimosúdne rokovania za prítomnosti Dr. Ž. údajne za účelom dohody s matkou o „rozsahu“ jej styku s maloletou.

82. Súd poukazuje aj na ďalšie správanie otca, ktorým cielene vytesňoval matku z dcérinho života. Ide predovšetkým o úplné odopieranie informácií matke kde sa dcéra nachádza („je v bezpečí so mnou“), resp. o ním tvrdenej intenzívnej psychoterapii, ktorej sa mala údajne maloletá podrobovať; oneskorené informovanie o návštevách lekárov a o zdravotnom stave maloletej (v prípade operácie mandlí, vyšetrenia psychiatrickou a kardiológom atď.), rozhodovanie o dcére bez názoru matky (výber krúžkov, ale napríklad aj výber škôlky, keď aj na MŠ W. podal žiadosť o prijatie sám otec - ešte v máji 2019 - a to bez akéhokoľvek informovania matky). Usmerňovanie matky v tom smere, ako má prebiehať jej stretnutie s dcérou; napr. z podania z 12.12.2019 vyplýva, že otec inštruoval matku, aby s dcérou na stretnutí preberala logopedické cvičenia...Na prvom stretnutí v marci trval na tom, aby dcéra mala sponku, ktorú jej matka dala dole... sám uviedol, že na ďalších stretnutiach matke doporučoval, aby si dcérou čítali (viď napr. body 27., 30., 52. tohto odôvodnenia). Aj z telefonickej/mailovej komunikácie založenej do spisu matkou vyplýva, že otec znevažuje matkine rodičovské kompetencie (napr. čl. 2064 súdneho spisu), resp. stavia sa voči matke do pozície, že len on sám vie najlepšie, čo je pre maloletú najlepšie, vytesňuje matku z rozhodovania o najlepšom záujme maloletej, čo si subjektívne odôvodňuje tým, že sa stará, aby maloletá bola v bezpečí. Napokon aj tá skutočnosť, že potom, čo otec v decembri 2019 cez víkend umožnil stretnutie matky s dcérou s prespatím v rámci realizácie styku upraveného neodkladným opatrením č.k. 11P/170/2019-81 zo dňa 20.11.2019, mal potrebu matku kontrolovať a natáčal ju na mobil, keď bola s dcérou v P.. Ďalej súd poukazuje na správu MŠ W., z ktorej vyplýva, že keď si matka mala dcérku vyzdvihnúť v škôlke, resp. ráno ju po styku zaniest' do škôlky, otec bol v škôlke vždy prítomný (uvedené potvrdila aj matka vo vyjadrení zo dňa 20.3.2020 (č.l. 2027 súdneho spisu), čo nasvedčuje tomu, že otec má potrebu matku neustále kontrolovať. Otec má nerešpektujúci postoj k matke, keď odmietol spoločné stretnutia u mediátorky Ing. Š. (viď napr. bod 18. odôvodnenia) a na druhej strane matke vytyka, že vyjadrila nedôveru k Dr. Ž. v rámci párových stretnutí; odmietol matku (aj znalca a súd) informovať o psychologickú terapiu, ktorá mala byť údajne maloletej poskytovaná na riešenie utrpenej traumy u dosiaľ nemenovaného psychológa.

83. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že správanie a postoje otca voči matke ako druhému rodičovi plne odôvodňujú zverenie maloletej matke s tým, že takého rozhodnutie súdu je v záujme maloletej. Súd totiž dospel k presvedčeniu, že v prípade, ak maloletá ostane zverená otcovi, otec nebude schopný prehodnotiť svoj postoj a správanie vo vzťahu k matke a javí sa ako vysoko pravdepodobné, že nebude umožňovať matke budovať svoj vzťah s dcérou v žiaducom rozsahu, teda v súlade so záujmom maloletej na rovnocennom vzťahu s oboma rodičmi.

84. Súd v neposlednom rade zdôrazňuje, že z doterajšieho dokazovania vyplýva, že matka s maloletou nadviazala kontakt po takmer 4-mesačnom úplnom odlúčení spontánne a bez problémov. Maloletá R. už na prvom súdom upravenom spoločnom stretnutí (monitorovanom kolíznom opatrovníkom) k matke sama od seba prišla, objala ju, pohladila ju po tvári a dala jej pusu. Počas stretnutia bola spokojná, s matkou komunikovala a mala sa k nej. Prijatie matky dcérou po takmer 4-mesačnom nepretržitom odlúčení označil ako „pozitívne“ na pojednávaní dňa 9.4.2019 aj právny zástupca otca. Rovnako z pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletou realizovaného dňa 24.4.2019 vyplýva, že maloletá má k matke pozitívny vzťah a na stretnutia s ňou sa teší. Taktiež zo správy kolízneho opatrovníka zo stretnutia maloletej s matkou dňa 15.5.2019, ktoré bolo monitorované kolízny opatrovníkom bez toho, aby o tom bola informovaná matka, vyplýva, že uvedené stretnutie prebehlo v poriadku. Maloletá bola v prítomnosti matky uvoľnená a spokojná. V rozhovore s kolízny opatrovníkom počas stretnutia maloletá uviedla, že sa hrá s mamou a tatom, je spokojná a páči sa jej v detskom kútiku. Počas rozhovoru maloletá pôsobila spokojne, matka ju držala na rukách, spontánne matku pobožkala. Skutočnosť, že minimálne stretnutia dňa 8.5.2019 a 15.5.2019 prebehli bez problémov, potvrdil aj samotný otec. Už z uvedeného vyplynulo, že stretnutia maloletej s matkou naplňali svoj účel v tom zmysle, že napomáhali zdravému psychickému a fyzickému vývinu maloletej, ktorá si potrebuje vytvárať a budovať vzťah nielen s otcom, ale v rovnocennej miere aj s matkou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na správy psychologičky PhDr. S. k poradenským stretnutiam s rodičmi maloletej, z ktorých vyplýva záver, že matka nie je pre dieťa nebezpečná, anamnesticky je jeho vzťahovou osobou, a nie je dôvod, aby jej kontakt s dcérou prebiehal za asistencie otca. Dieťa sa narodilo do rodiny, väčšinu svojho života si tvorilo vzťah k obom rodičom. Vzniká tak jedinečné puto, ktoré, i keď je násilne prerušené, má schopnosť reštaurovania a ozdravenia, potrebuje však čas a priestor. Súd poukazuje i na správu kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov v domácnosti matky, z ktorej vyplýva, že maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky na trávenie voľného času a odpočinok. Napokon i tá skutočnosť, že matka maloletej vo svojej domácnosti pripravila samostatnú detskú izbu, ktorú zariadila novým nábytkom, zakúpila dcére hračky a oblečenie, svedčí o pozitívnom vzťahu matky k maloletej.

85. Súd na tomto mieste poukazuje na vyjadrenie otca zo dňa 13.12.2019 (bod 52. odôvodnenia), v zmysle ktorého otec považuje za potvrdenie prosperity dcéry v jeho starostlivosti skutočnosť, že maloletá sa zásadne zlepšila v slovenskom jazyku. Otec však prehliada jednoznačné a veľavravné závery znalcov, že práve izolovaním maloletej od matky podľa znalca Mgr. A. (bod 38. odôvodnenia: „z psychologického hľadiska má súčasná situácia, separácie maloletej od matky, na mal. R. negatívny dopad“... „výrazná frustrácia mal. z absencie prítomnosti matky z minulosti“) ako aj podľa znalkyne Dr. H. (bod 64. odôvodnenia: „z objektívnych psychodiagnostických zistení vyplýva, že dlhodobé odlúčenie maloletej od matky má na maloletú negatívny vplyv“) svojvoľne konal v hrubom rozpore so záujmom maloletej, a to dlhodobo a opakovane. V danom vyjadrení otec tiež nepravdivo obviňuje matku, že odmietala s dcérou navštevovať lekárov a túto povinnosť prenechávala výlučne na otca, čo je jednak v rozpore s vykonaným dokazovaním (vyjadrenia MUDr. V., MUDr. Y.) a jednak absurdné, keďže on sám MUDr. V. uviedol, že bude s dcérou po vydaní neodkladného opatrenia chodiť už „len on“ a o niekoľkých ďalších vyšetreniach (ako aj o operácii mandlí) matku informoval až dodatočne (logopédia, kardiológ, detská psychiatrička), a to v čase podľa svojho uváženia. Otec v predmetnom vyjadrení obviňuje matku, že odmietla stretnutia s psychologičkami (Dr. S. a Dr. Ž.) ktoré práve on inicioval už začiatkom septembra 2019 (t.j. v čase vykonateľnosti neodkladného opatrenia č.k. 11P/72/2019- 359 zo dňa 23.5.2019 - pozn. súdu) údajne s cieľom dosiahnuť dohodu rodičov ohľadom úpravy styku. Keďže zmeňujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/121/2019-600 z 4.9.2019 si otec prevzal až 25.9.2019, treba podotknúť, že k tejto „ústretovej“ ponuke otca došlo potom, čo predtým cca 3 mesiace svojvoľne bránil styku, ba akémukoľvek (aj telefonickému) kontaktu maloletej s matkou. Takže výčitka matke zo strany otca, že sa dožadovala styku s mal. v zmysle účinného neodkladného opatrenia, je neodôvodnená. Rovnako neodôvodnená je aj výčitka matke, že dcéru nechávala „behať po detských kútikoch“ za stavu, keď to bol práve otec, ktorý neumožňoval matke stretnutia s dcérou u nej doma, bez jeho prítomnosti, a to ani po vykonaní znaleckého dokazovania tak v trestnom ako aj tunajšom konaní, t.j. v období 10-11/2019.

86. Súd zvažoval aj striedavú starostlivosť, dospel však k záveru, že v danom prípade vzhľadom na zlé komunikáciu medzi rodičmi, kedy by maloleté dieťa bolo pri výkone striedavej starostlivosti v centre konfliktných vzťahov, nie je striedavá osobná starostlivosť pre dieťa vhodná. Otec svojim správaním za obdobie minimálne od vydania neodkladného opatrenia, ktorým mu maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti, absolútne nerešpektuje postavenie matky ako druhého rodiča v živote dieťaťa a jeho právo podieľať sa na výchove dieťaťa. To, že sa otec cielene snaží vytesniť matku z dcérinho života bolo neprehliadnuteľné v priebehu celého konania. Zverenie maloletej matke je však odôvodnené aj tým, že je potrebné vynahradiť matke s maloletou „zameškaný čas“ na budovanie ich vzájomného vzťahu a dopriať im spoločný čas a priestor na reštaurovanie a ozdravenie ich jedinečného puta, keď matka je pre dcéru aj anamnesticky vzťahovou osobou.

87. Pri úprave styku otca súd vychádzal zo znaleckého posudku, z ktorého nepochybne vyplýva dobrý vzťah otca a dcéry. Autoritatívne súdne rozhodnutie je jednou z možností ako upraviť stretávanie rodiča s dieťaťom. Je to subsidiárne riešenie pre všetky ostatné prípady, ak sa rodičia o styku s dieťaťom nedohodnú. Súd bol toho názoru že široká úprava styku maloletej s otcom tak, ako ju napokon navrhovala aj matka, je v záujme maloletej nielenže vhodná, ale s ohľadom na pretrvávajúce problémy v komunikácii rodičov je priam nevyhnutná. Súd upravil styk otca s maloletou R. tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, s prihliadnutím na právo maloletého dieťaťa na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom. Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia a súčasťou týchto práv je podieľať sa na výchove maloletej, vyrovnaný vzťah k rodičom je dôležitý aj pre jej ďalší citový vývoj. V tomto smere súd poukazuje na vyjadrenie matky, že kontaktu maloletej s otcom nemieni nijako brániť, pričom je treba zdôrazniť, že riadna realizácia súdom upraveného styku je v záujme maloletej a jej ďalšieho vývoja. Na tomto mieste súd dôrazne apeluje na oboch rodičov, aby prevzali svoju rodičovskú zodpovednosť za harmonický vývoj ich dcéry napriek ich odlúčeniu, reagovali rozvážne a pokúsili sa každú situáciu riešiť ústretovo.

88. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej ako aj z možností a schopností oboch rodičov. Matka maloletej je t.č. nezamestnaná, poberá podporu v nezamestnanosti vo výške cca 600 eur mesačne. Predtým - za obdobie od 11/2018 až do 06/2019 dosiahla príjem v priemere cca 548 eur/mes. a za obdobie od 07/2019-02/2020 dosiahla príjem cca 1.002,20 eur/mes. Od 3.3.2020 do 26.6.2020 bola zamestnaná v L. a.s., kde za marec jej bolo vyplatená mzda 234,68 eur a tiež nemocenské dávky 418,20 eur (t.j. spolu za marec 652,88 eur), za apríl nemocenské dávky 1031,80 eur, a za máj nemocenské dávky 864,40 eur (t.j. priemerný príjem matky za 03/2020-05/2020 bol cca 850 eur). Matka je - rovnako ako otec - vlastníčkou bytu zaťaženého hypoúverom, pričom na náklady na bývanie vynakladá mesačne cca 224,26 eur. Otec je zamestnaný a dosahuje príjem cca 2.300-2400 eur mesačne, pričom na maloletú poberá aj prídavok na dieťa a uplatňuje si daňový bonus. Na bývanie vynakladá mesačne sumu 220-230 eur, vlastní automobil. Čo sa týka odôvodnených nákladov na maloletú, tieto pozostávajú okrem bežných výdavkov na stravu (150 eur/mes.), oblečenie a obuv (100 eur/mes.), hygienu (20 eur/mes.) predovšetkým z pravidelných mesačných výdavkov na škôlku v sume 77 eur (45 eur/mes.- jedáleň, 24 eur/mes.- poplatok škôlke, 8 eur/mes.-aktivity v škôlke) a tiež z výdavkov na záujmovú činnosť maloletej v škôlke (47 eur/mes.- spev, angličtina, výtvarná). Ďalej otec deklaroval výdavky na zdravotnú starostlivosť na maloletú, ktorá predstavuje výdavok na logopedickú starostlivosť vo výške 200 eur ročne (16,67 eur/mes.), ďalej výdavky na lieky, vitamíny a prípravky na podporu imunity, kde otec deklaroval priemerný mesačný náklad na zdravotnú starostlivosť spolu v sume až 80 eur/mes. (vrátane logopedickej starostlivosti). Ďalej otec deklaroval mesačný výdavok na mimoškolskú záujmovú činnosť maloletej v sume 40 eur/mes. na balet a 98 eur/mes. na plávanie ako aj s tým spojené vybavenie na krúžky v sume 20 eur mesačne. Súd tak ustálil výdavky na maloletú vo výške cca 600 eur mesačne (s výnimkou pomernej časti výdavku na bývanie a nákladu na dopravu, ktorý však vynakladajú obaja rodičia), čo aj zodpovedá životnému štandardu otca, ktorý deklaroval svoje pravidelné mesačné výdavky (okrem bývania) nasledovne: 350 eur strava, 100 eur oblečenie, 100 eur hygiena a kozmetika, 521 eur splátky dvoch hypoúverov, 200 eur splátka úveru rodičom, 38 eur úrazové poistenie, 100 eur voľnočasové aktivity, 350 eur doprava, 10 eur mobil, 100 eur zdravotná starostlivosť, 100 eur dovolenky a rekreačné pobyty, 80 eur mimoriadne výdavky (kultúrne akcie a darčeky). Za predpokladu, že odôvodnené výdavky na dieťa sú cca 600,-eur mesačne, tak hoci pomer finančného príspevku otca na výživu maloletej by mal byť s ohľadom na osobnú starostlivosť matky vyšší, zohľadňujúc na jednej strane útlý vek dieťaťa a široký rozsah súdom upraveného styku maloletej s otcom a na druhej strane skutočnosť, že otec si uplatňuje daňový bonus na maloletú (od 04/2019 vo výške 44,34 eur/mes.) a matka sa vykonateľnosťou tohto rozhodnutia stane osobou oprávnenou na uplatnenie nároku na prídavok na dieťa, súd považoval matkou požadované výživné v sume 300 eur

mesačne za primerané zo strany otca na maloletú. Otcovi pritom nič nebráni nad rámec uvedeného hradiť maloletej nadštandardné náklady na mimoškolskú záujmovú činnosť, pričom ochotu v tomto smere aj deklaroval v konaní pred súdom.

89. O zročnom výživnom za obdobie od podania protinávrhu otca dňa 17.12.2019 až dosiaľ súd nerozhodoval (otec si ho ani neuplatnil). V priebehu konania bolo nesporné, že matka plnila výživné do rúk otca pravidelne 100 eur mes., preukazovala aj nákup oblečenia a obuvi pre dcérku (podľa listinných dôkazov na čl. 1858-1859 len v januári spolu v sume 139,14 eur) a tiež deklarovala úhradu ďalších bežných nákladov na maloletú počas realizácie styku (č.l. 2321 súdneho spisu) v období, keď otec matke styk umožňoval. Časť odôvodnených nákladov na maloletú hradených otcom bola pritom pokrytá prídavkom na dieťa v sume cca 25 eur mesačne, ktorý poberal otec, ako aj daňovým bonusom uplatňovaným na dieťa otcom (od 4/2019 v sume 44,34 eur/mes.). V neposlednom rade súd konštatuje, že záujmovú činnosť maloletej, kt. predstavuje pomerne veľkú časť nákladov na dieťa, vyberal zásadne otec bez dohody s matkou.

90. Čo sa týka návrhu matky, táto v priebehu konania upravila návrh v tom smere, že žiadala priznať výživné 300 eur mesačne, čomu súd aj v plnom rozsahu vyhovel. Súd však výrokom V. tohto rozsudku zamietol návrh matky v časti týkajúcej styku otca s maloletou, nakoľko upravil styk sčasti odlišne od návrhu matky.

91. Výrokom VI. tohto rozsudku súd zamietol protinávrh otca, a to z vyššie uvedených dôvodov v celom rozsahu, nakoľko maloletá bola týmto rozhodnutím zverená matke a nie otcovi.

92. Súd zároveň vo výroku VII. tohto rozsudku zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a tiež bola upravená vyživovacia povinnosť matky, ako aj doteraz vykonateľné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk maloletej s matkou (výrok VIII.), nakoľko rozhodnutím vo veci samej matke súd nanovo rozhodol a zveril maloletú matke, určil vyživovaciu povinnosť otca a tiež upravil styk otca s maloletou. Tým odpadli dôvody, pre ktoré boli predmetné neodkladné opatrenia nariadené (§ 363 CMP), keďže tento rozsudok okamihom vykonateľnosti neodkladné opatrenia nahradí.

93. Súd upustil od vykonania dôkazov navrhovaných otcom spočívajúcich vo výsluchu Dr. Ž. a Dr. S., a to z dôvodu, že doterajšie výsledky dokazovania postačujú pre rozhodnutie vo veci a ďalšie vykonávanie dôkazov by zbytočne predlžovalo konanie.

94. K námietkam otca voči znaleckým posudkom a výsluchu znalkyne Dr. H., súd konštatuje, že v tomto prípade sa nejedná o procesnú situáciu pred vypracovaním znaleckého posudku, nakoľko znalkyňa už znalecké posudky vypracovala, a to v trestnom konaní. Tieto posudky nepochybne majú svoju výpovednú hodnotu aj pre toto konanie, nakoľko znalkyňa vzhľadom na obsah otázok stanovených na skúmanie v trestnom konaní z hľadiska psychologického psychodiagnostikou skúmala vzťah maloletého dieťaťa k rodičom a tiež to, či mal. dieťa nesie známky negatívneho až škodlivého vplyvu konania matky na svojom psychickom a fyzickom vývine. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že v ustanoveniach čl. 6 a §§ 35-36 CMP je zakotvený vyšetrovací princíp, ako jeden z pilierov civilného mimosporového konania; aj preto otcom nastolená interpretácia zákonných ustanovení o znaleckom dokazovaní nie je správna a vedie k absurdnému záveru, že výsluch znalkyne Dr. H. by bol možný len vtedy, ak by bola súdom ustanovená na vypracovanie písomných znaleckých posudkov v tun. konaní, čo je však výklad prinajmenšom formalistický. Takýto záver ani zo zákona nevyplýva a nie je v súlade s účelom znaleckého dokazovania. V ďalšom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nemožno prijať záver otca, že výsledky dokazovania z trestného konania nie sú v danej veci relevantné. To, čím otec od novembra 2018 argumentoval, bolo práve údajné týranie maloletej matkou. Práve toto účelové obvinenie otca na adresu matky vyvolalo podozrenie u konajúcich súdov, pre ktoré sa maloletá s matkou nestretávala spočiatku vôbec, potom len vo veľmi obmedzenom režime. Napokon aj samotný znalec Mgr. A. vo svojom znaleckom posudku explicitne odkázal na znalecké dokazovanie v trestnom konaní. Výpovedná hodnota znaleckých posudkov znalkyne Dr. H. v trestnom konaní je teda nepochybne zásadná a kľúčová pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Aj vzhľadom na uvedený výsluch Dr. H. sa uskutočnil na návrh matky za účelom podania vysvetlenia k znaleckým posudkom, ktoré už boli vypracované v trestnom konaní, a preto nemožno súhlasiť s názorom otca o nesprávnom procesnom postupe súdu v tunajšom konaní, nakoľko znalecká otázka (znalecká úloha) nemusí byť vždy položená formou otázky v gramatickom zmysle slova. Je pravdou, že znalec nesmie riešiť právne otázky. Na strane druhej platí,

že ak sa znalec v znaleckom posudku vyjadří aj k právnym otázkam, nemusí to robiť celý znalecký posudok nepoužiteľným, nakoľko použiteľná je tá časť, kde právne otázky nerieši, ale sa výhradne zaoberá riešením odborných skutkových otázok (R 61/2003). K namietanej neobjektívnosti výsluchu znalkyne je potrebné zdôrazniť, že pri výsluchu znalca je práve úlohou súdu dbať na to, aby znalec nebol zaťažovaný otázkami, ktoré sú právne, špekulatívne, navádzajúce, či mimo okruh odboru znalca. Rovnako by mal dbať na to, aby znalec nebol pri výsluchu šikanovaný opakovaním tých istých otázok, na ktoré už odpovedal a podobne. Ak teda súd práve v tomto zmysle viedol výsluch znalcov, nezakladá to neobjektívnosť výsluchu znalca. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že právnenému zástupcovi otca, resp. otcovi, bolo umožnené položiť znalkyni Dr. H. celkom 44 otázok, pričom tak znalec Mgr. A. ako aj znalkyňa Dr. H. sa voči niektorým z týchto otázok ohradili. Napokon súd konštatuje, že pri hodnotení dôkazu znaleckým posudkom nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú iba úplnosť posudku, logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pokiaľ je posúdenie rozhodujúcich skutočností znalcom dostatočne presvedčivé čo do jeho úplnosti, logického odôvodnenia jeho záverov a ich súladu s ostatnými vykonanými dôkazmi, tak znalecký posudok ako dôkaz v súdnom konaní obstoje. Tak je tomu i v prejednávanej veci, keďže závery posudkov znalkyne Dr. H. v kontexte s jej výsluchom znalkyne v konaní pred tunajším súdom sú náležite odôvodnené, sú podložené obsahom nálezu, a predovšetkým závery znalkyne nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov (práve naopak, sú s nimi v úplnom súlade), pričom odôvodnenie znalkyne zodpovedá pravidlám logického myslenia. V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že napriek tomu, že otec úplne spochybnil odbornosť/kompetentnosť znalkyne a správnosť jej posudkov, tak nepodal sťažnosť voči uzneseniu o zastavení trestného stíhania, ktorého dôvody sú však založené predovšetkým na znaleckých posudkoch znalkyne Dr. H.. Nie je teda súdu zrejmé, ak je otec naďalej presvedčený o tom, že nielen voči nemu sa matka dopustila týrania, ale najmä, že psychicky a aj fyzicky týrala maloletú, prečo sa za „bezpečie“ svojej jedinej maloletej dcéry a dôsledné vyšetrenie veci razantne nezasadil aj v trestnom konaní, a to práve podaním sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania.

95. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoje, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.